Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

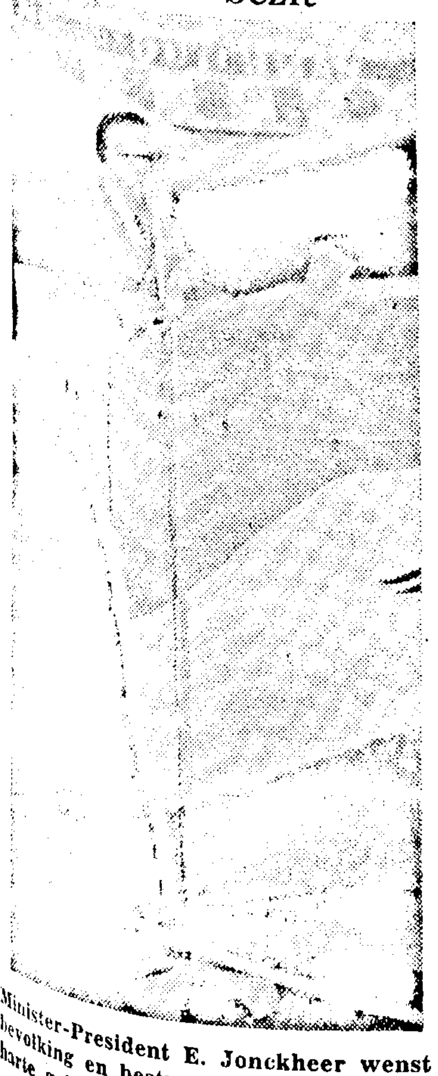
„FLAMINGO"-luchthaven officieel geopend

BONAIRE zet voorportaal naar zijn natuurschoon open

Talrijke autoriteiten wonen feestelijke overdracht bij

Kralendijk. — Gisteren is niet zonder enig ceremonieel het nieuwe vliegveld van Bonaire aan de zorgen van het eilandsgebied overgedragen. Een simpele gebeurtenis die door de aanwezigheid van zo vele prominente figuren uit onze samenleving werd geaccentueerd tot een feit, waarvan wij gerust mogen getuigen dat Bonaire in de annalen van zijn geschiedschrijving mag gewagen van het bereiken van een belangrijke mijlpaal.

BONAIRE trots op kostbaar bezit

Minister-President E. Jonckheer wenst bevolking en bestuur van Bonaire van harte geluk met het nieuwe vliegveld.

Wanneer het gevleugeld gezegde uit de burgerluchtvaart waar mag zijn, n.l. dat een land zich eerst dan kan ontplooien, wanneer het over een goed vliegveld beschikt, dan moet Bonaire wel een mooie toekomst wachten. Want wij schreven reeds uitvoerig over dit modern geoutilleerd monumentaal project en konden daarbij — en elke zweem naar locaal chauvinisme is ons daarbij vreemd — met trots verklaren, dat Bonaire zich verzekerd kan en mag weten van een vliegveld, waarvan de betekenis hoger rijst dan de ontwikkeling van het toerisme nu wel toelaat.

Maar de potentiële mogelijkheid om de belangrijkheid van Bonaire als toeristencentrum te doen toenemen is er. En daarover heeft men zich gisteren op feestelijke wijze bezonnen.

Op dit thema hebben diverse sprekers gewezen en de verwachting uitgesproken dat de verdere ontwikkeling van dit eiland maar hoge vluchten mag nemen.

Het vliegveld, dat gisteren de naam van „Flamingo-Airport" heeft gekregen, is nu van alle gemakken voorzien. Het stationsgebouw is verfraaid, de baanverlichting is aangebracht, zodat, indien nodig, dit veld 24 uur in bedrijf kan zijn. Voorwaar een faciliteit, die niet mis te verstaan is.

Ontwikkeling

De K.L.M.-directeur van het W.I.B. kon er op wijzen hoe Bonaire in het luchtvaartverkeer zich heeft ontwikkeld. In 1936 werden n.l. 5 vluchten gemaakt per jaar met een totaal vervoer van 26 personen. Mocht dat in die dagen reeds een record betekenen, toen de zeilboot meer in trek was dan die daverende kisten door het luchtruim, in 1944 waren het 123 vluchten met 2862 vervoerde passagiers en 413 vluchten met een totaal van 9936 vervoerde personen in 1954.

Mevrouw Struycken knipt hier het lint door en de opening van het nieuwe stationsgebouw was een feit.

De feestelijke opening

Voor deze feestelijke opening had het Bestuurscollege in samenwerking met de K.L.M. een aantrekkelijk programma opgesteld. Een Convair met 42 gasten aan boord maakte een chartervlucht naar Bonaire teneinde de feestelijke opening een meer officiëel cachet te geven. Onder de genodigden bevonden zich onder meer de minister-president der Nederlandse Antillen E. Jonckheer, de Gouverneur en zijn echtgenote, minister A. E. Booi, de wnd. voorzitter der Staten, J. R. Isa, Gezaghebber M. P. Gorsira en de Gedeputeerde van Openbare Werken, O. R. A. Beaujon, P.G. Mr. J. A. J. Ellis, commandeur H. Bos, de heer Petrona, Arubaans gedeputeerde van Verkeer en Vervoer, ir. H. de Kiewit, hoofd van Openbare Werken, voorts dr. ir. H. ter Meulen, directeur van de CPIM-CSM, dr. H. van Boven, hoofd van Economische Zaken, leden van het Corps Consulaire, de Mexicaanse consul mr. Lancaster, de Colombiaanse consul J. de D. Amador en dr. Andres Espinal, consul-generaal van S. Domingo. Voorts de heren Mongi Maduro, de inspecteur van Belastingen, de heer Werkhoven, de heer Alewijnse van de Meteo, H. J. Nederhorst, M. Perret Gentil, C.T.C.'s Ossenkop, Taber van Taber Tours, Fabius van de KNSM, F. Eman (Aruba), Wurtz (Aruba), mr. J. M. Martijn, R. van Haaren (LRD), Koudenberg (DOW), J. Haak (Pers- en Propaganda-afdeling van de KLM), de heer en mevrouw v. d. Ree.

Op het platform had men een provisorisch spreekgestoelte opgericht, gedrapeerd met de oranje-blanje-bleu vlag met het fiere KLM-embleem in het witte veld. Gezaghebber W. de Haseth opende de rij van sprekers door de aanwezigen namens het Bestuurscollege — in het Nederlands, Spaans en Engels — welkom te heten en de aanwezigen te danken voor hun bereidwilligheid aanwezig te zijn bij deze feestelijke gebeurtenis.

Rede Minister-President

Minister-President E. Jonckheer hield een korte sympathieke toespraak, waarin hij het Bestuur van Bonaire en de bevolking van harte geluk wenste met deze fraaie aanwinst. In dit vliegveld zag spr. het symbool van de vooruitgang, die niet alleen het welvaartspeil van Bonaire, doch ook dat van de gehele Nederlandse Antillen zal verhogen.

De bezitswaarde van dit vliegveld, aldus meende de minister-president, gaat ver uit boven de kosten, die met de bouw van het veld gemoeid waren. Het deed spr. dan ook een genoegen om aan Gedeputeerde Abraham het Landsbesluit te overhandigen, dat de overdracht regelt.

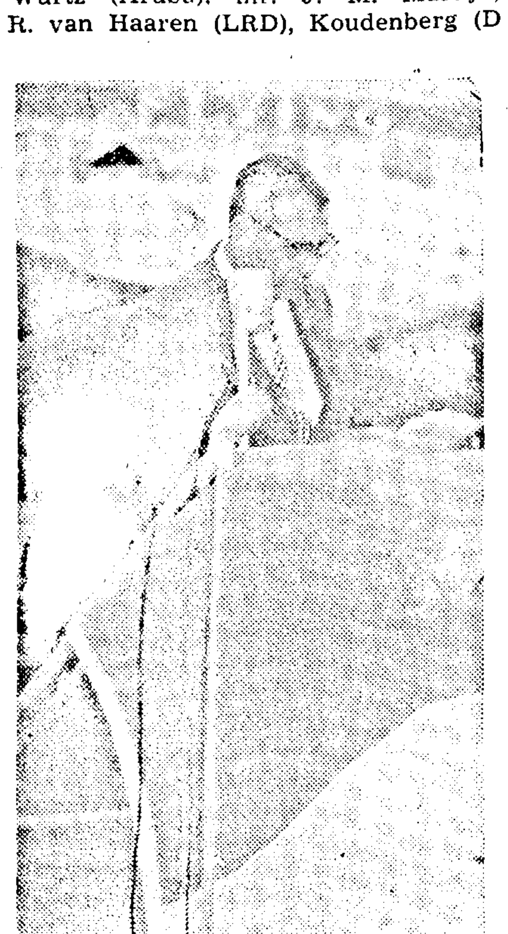
Julio Abraham aanvaardde hier met dank het landsbesluit dat hem door de minister-president werd overhandigd. Spr. maakte zich tolk van de gevoelens van de dankbaarheid van bevolking en bestuur.

Onze ogen zijn thans op de toekomst gericht. Wij hopen dat dit nieuwe vliegveld zal bijdragen tot de economische opheffing van ons geliefd Bo-

(Vervolg op pag. 5)

De Bonairiaanse bevolking liet zich gisteren niet onbetuigd toen de officiële overdracht aan het Flamingo-eiland zijn beslag kreeg.

Gedeputeerde Julio Abraham zegt de regering, mede namens de Bonairiaanse bevolking, van harte dank voor de nieuwe luchthaven.

Kruiser „De Ruyter" arriveert Dinsdagmorgen

Willemstad. — De Marine Voorlichtingsdienst deelt mede, dat Hr. Ms kruiser „De Ruyter" op Dinsdag 4 October a.s. om 8 uur 's morgens voor de Annabaai zal aankomen en na het wisselen der gebruikelijke 21 Saluutschoten over en weer zal binnenkomen en ligplaats zal kiezen in de Nieuwe Haven.

In de ochtenduren zullen de gebruikelijke bezoeken plaats vinden; voor de namiddag is een programma samengesteld voor de bemanning van de kruiser, die ondermeer een rondrit over het eiland zal maken en des avonds om 19 uur zal de Marine Kapel onder leiding van Kapitein van Nieuwland een taptoe geven op het plein voor het postkantoor.

Op Woensdag 5 October zal de bemanning van de Ruyter de gast zijn van de CPIM en zal voor haar een picknick georganiseerd worden te Brakkeput. Op diezelfde dag bestaat er van 4 tot 6 uur gelegenheid voor het publiek om de Kruiser te bezichtigen.

St. Eustatius United Club komt morgen

Willemstad. — Morgenochtend wordt met het motorschip "Antillia", op Curaçao verwacht een gezelschap van de "St. Eustatius United Club" uit St. Eustatius. Het gezelschap groo 27 personen, zal 9 dagen op Curaçao vertoeven en van de CPIM gastvrije logies genieten in het Suffisantdorp. Het gezelschap komt met een Steel- en dansband en Voetballers, en zal gedurende het verblijf op ons eiland een druk programma hebben af te werken. Naar wij vernemen, zullen de bands o.a. in de theaters Roxy, Cinelandia, en Suffisant optreden, voorts in enkele clubs n.l. in de Sociëteit Asiento, Club De West op Vaersenbaai en in de Algemene-feestzaal in Suffisantdorp. Het voetbalelftal zal o.a. in het veld treden tegen de politie, Madeirense-B en de Suffisant Eagles. Wij roepen de "St. Eustatius United Club" een hartelijk welkom toe op Curaçao' en wensen haar leden prettige dagen toe.

Leerlingen van Radulphus College huldigen frater GUALBERT

Willemstad. — Hedenmorgen is de directeur van het Radulphus College, fr. Gualbert in verband met zijn 25-jarig kloosterfeest door leraren en leerlingen hartelijk gehuldigd.

De heren Strooi, leraar, van As, wnd Inspecteur van het Onderwijs, Gedeputeerde Morkos en Pater v. Moorsel voerden het woord. Namens de leerlingen sprak Herman Boogaard uit 5B. Gerold Gutman, Joop Verhoeven, de Gebrs. Libier en Voges zorgden voor de muzikale entre'acte. Pablo Walter droeg een eigengemaakt vers in het Spaans voor. Adolfo Corasol van de 1e klas en Wim Claessen van de hoogste klas boden het feestgeschenk van leraren en leerlingen aan, een prachtige filmcamera.

Na vrolijke liedjes op de gitaar door Gerold Gutman, Henry Williams en Stanley Pledgeman, dankte de jubilaris ontroerd voor deze huldiging, die hem, zoals hij zeide „overdonderd" had.

„De Ruyter" van 7—10 Oct. te La Guayra

's Gravenhage. — Te Den Haag is thans meegedeeld, dat Hr Ms "De Ruyter" van 7 tot 10 October een niet-officieel bezoek aan La Guaira, Venezuela, brengt. Tijdens het bezoek zal de bevelhebber der zeestrijdkrachten en chef marinestaf, vice-admiraal A. de Booy, aan boord zijn.

Marinierskapel van „De Ruyter" geeft op 4 Oct. reeds voorproefje

Willemstad. — Op 4 October a.s. zal H.M. Kruiser „De Ruyter, op weg naar Puerto Rico een kort bezoek aan Curacao brengen. Zoals men weet, bevindt zich aan boord van deze kruiser de bekende Nederlandse Marinierskapel, welke o.l.v. haar dirigent Kapitein der Marinieds Gijsbert van Nieuwlandt, in Europa vele successen heeft geoogst. De Marinierskapel zal tijdens het komende bezoek van H.M. de Koningin luister bijzetten aan vele plechtigheden.

Het Commandement der Zeemacht Nederlandse Antillen en de Commandant van H. M. Kruiser „De Ruyter" hebben er in toegestemd de bevolking van ons eiland een muzikaal voorproefje te geven door tijdens het oponthoud van de kruiser op Curaçao, de bevolking een taptoe aan te bieden.

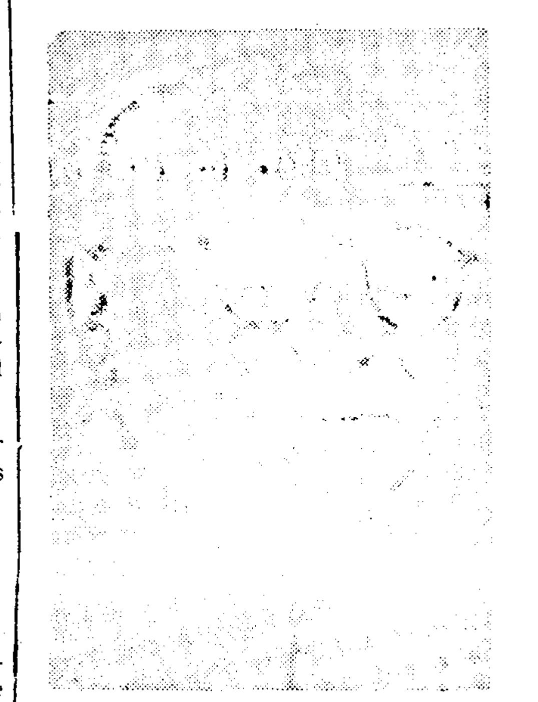
Deze taptoe door de Marinierskapel o.l.v. Kapt. G. van Nieuwlandt zal zowel in Willemstad als in Emmastad worden gehouden.

In Emmastad op Dinsdag 4 October a.s, van 21.00 — 22.00 uur op het bordes van het CPIM-Hoofdkantoor.

Droevig ongeval

Willemstad. — Op Montaña had gistermorgen een ongeval met dodelijke afloop plaats. De 7-jarige TEOFILO LOPEZ stapte uit een personenauto en stak de rijweg over op het moment dat een autobus naderde. Hij werd zodanig door het voertuig gegrepen, dat hij ter plaatse aan de bekomen verwondingen overleed. Dr. Nassy, die even later ter plaatse was, constateerde de dood. Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

Broeder Rigobert naar Canada

Willemstad. — Broeder Rigobert, Overste van het Broedershuis te Santa Rosa, zal aanstaande Zondag naar Canada vertrekken. Hij heeft de opdracht te Lethbridge in Canada een nieuwe vestiging van de Broeders van Dongen voor te bereiden.

Broeder Rigobert, die tevens tot eerste overste van deze nieuwe Canadese vestiging van de Broeders van Dongen is aangesteld, zal bij zijn moeilijke taak geassisteerd worden door vier Broeders van dezelfde congregatie uit Nederland.

Naar wij vernemen, zal Broeder Rigobert te Curaçao als overste worden opgevolgd door Broeder Herbert, die reeds enkele jaren op ons eiland vertoeft.

Broeder Rigobert zal a.s. Zondagmorgen te 10 uur met het KLM-vliegtuig naar Montreal vertrekken. Het zal de sympathieke Overste bij dit vertrek van Curaçao zeker niet aan sympathieke belangstelling ontbreken.

Oranje-invasie uit Anguilla

Willemstad. — Wanneer straks H. M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins der Nederlanden op St. Maarten zijn gearriveerd, kan een vreedzame invasie verwacht worden van Anguillanen, die de gezaghebber de wens te kennen hebben gegeven „the charming Dutch Queen and Prince" te mogen begroeten. Uiteraard heeft de Gezaghebber van de Bovenwindse eilanden onder het motto: „hoe meer zielen hoe meer vreugd" gaarne toestemming gegeven voor dit bezoek uit Anguilla.

De bezoekers komen per zeilboot: er worden 500 Anguillanen verwacht, hetgeen de feestviering natuurlijk in aanmerkelijke mate zal verhogen.

Op Santa Rosa verrijst rustiek woonoord voor oude echtparen

Lieflijke huisjes rondom een kolossale tamarinde

W'stad. — Gistermiddag hebben wij een bezoek gebracht aan het jongste initiatief van het Wit Gele Kruis, dat zich thans in het laatste stadium van voltooiing bevindt. Wij bedoelen hier de woningen voor oude echtparen, die op Santa Rosa in de „Hardin di Maria" als echte buitenhuisjes gezellig bij elkaar staan en die nu zeer spoedig voor gebruik gereed zullen komen.

De oorsprong van dit initiatief ligt, gelijk bekend, bij de heer Emiel van de Laarschot, van wie onlangs bericht werd dat hij niet naar de Antillen zal terugkeren, hetgeen een moeilijk te ramen verlies voor onze gemeenschap betekent.

Nadat het Wit Gele Kruis voor een onderdak en rustige oude dag, zowel voor oude vrouwen als mannen had zorg gedragen, richtte de heer v.d. Laarschot zijn aandacht op oude echtparen, die hoewel alsnog in het gelukkig bezit van elkaar, toch niet meer in staat zijn geheel onafhankelijk voor zich zelf te zorgen.

Uit deze maatschappelijke behoefte groeide de idee, deze echtparen onder te brengen in een groep van buitenhuisjes waarvan de verzorging zou geschieden vanuit één centraal punt.

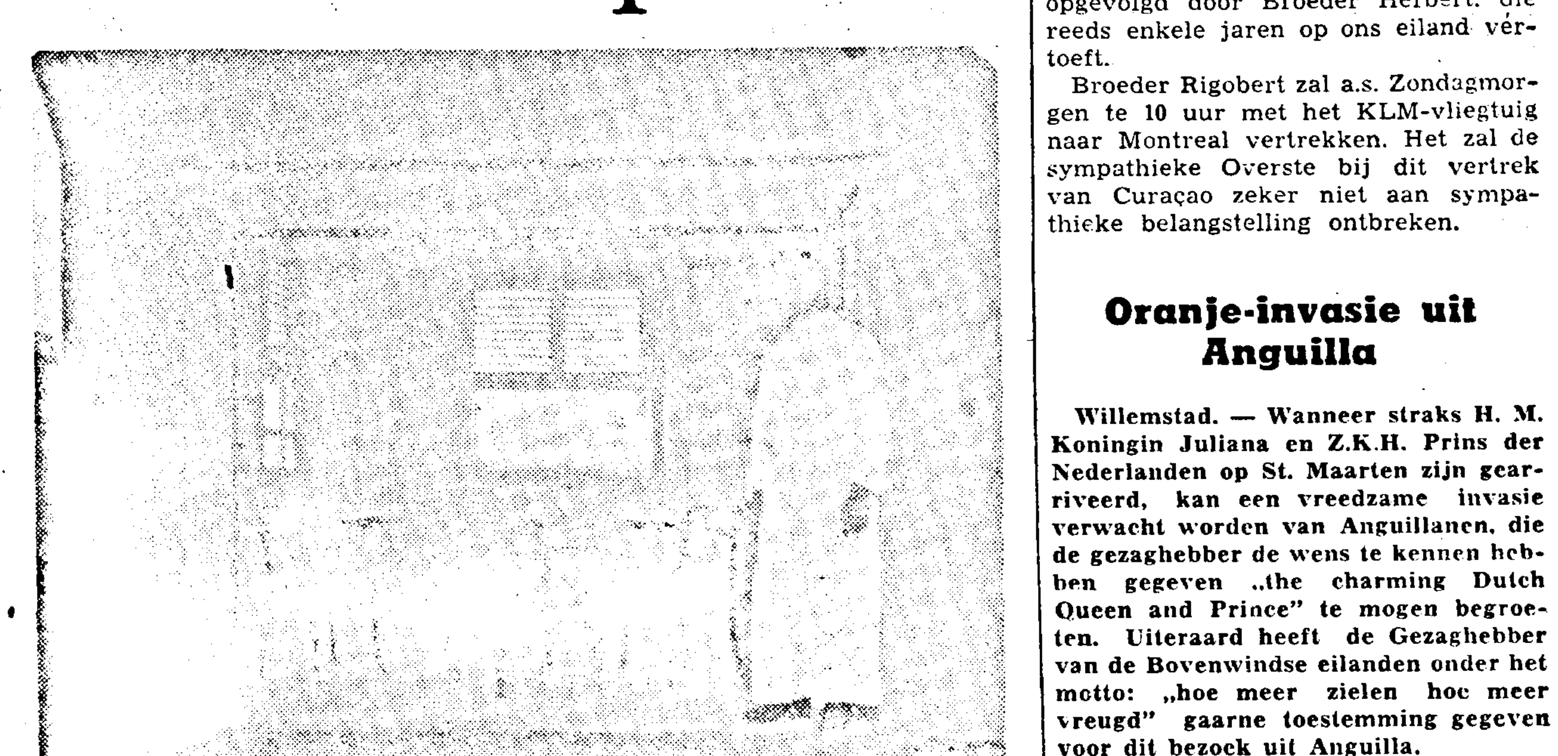
Tien van deze dubbel-woningen werden in totaal geprojecteerd om zo gebouwd te worden, dat ze de omsluiting zouden vormen van een mooi aangelegde binnenhof. Thans zijn vier eenheden nagenoeg gereed en een kijkje, dat wij er gisteren gingen nemen, liet bij ons de beste indruk achter betreffende de schone mogelijkheden, die hier aan oude echtparen geboden gaat worden voor een rustige en aangename oude dag.

De vier huisjes die thans bijna klaar zijn, bevatten elk twee woningen, zodat er nu reeds plaats is voor 8 echtparen. Elke woning heeft een terrasje als ingang, waarna men door geheel glazen deuren in de zitkamer komt. Terzijde daarvan ligt de slaapkamer met daarachter ruimte voor bad en toilet en kasten voor het bergen van benodigdheden.

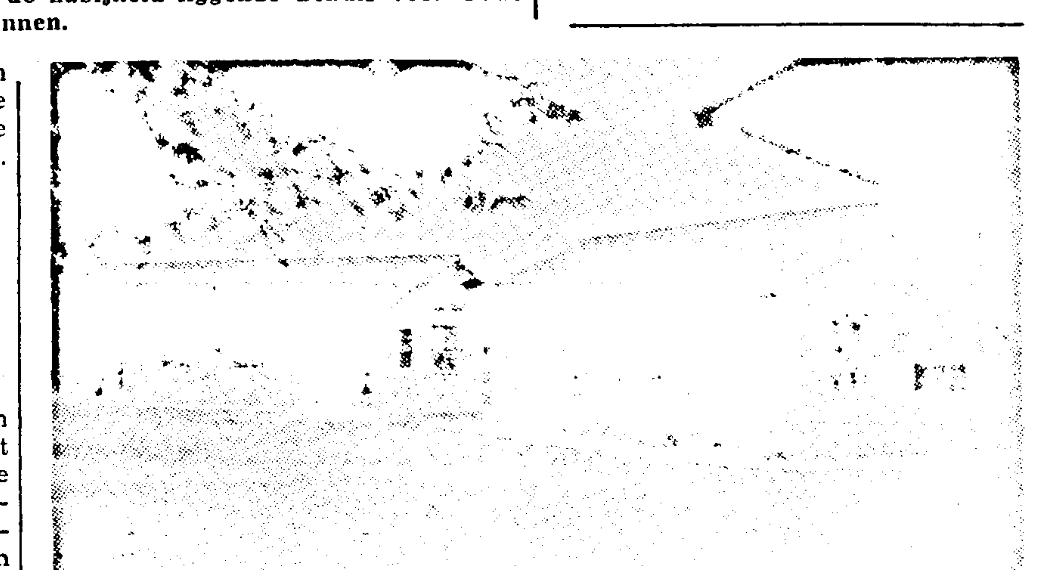
De vier huizen liggen thans in een boog rond de toekomstige binnenhof waar reeds nu een stoere tamarinde en karawara Spanjó het rustiek aspect verhogen.

En wat zij kosten? De huur per maand met inbegrip van volledige voeding en verzorging, electriciteit en water, alsmede het gebruik van een klein comfoor (voor het zetten van koffie of thee) bedraagt slechts ƒ 180.—

Wij hopen van harte, dat dit nieuw en prachtig initiatief van het Wit Gele Kruis een even groot succes zal oogsten als zijn vele voorgaande sociale instellingen. Voor nadere inlichtingen omtrent voorwaarden, enz. verwijzen wij naar het Bestuur van deze nieuwe Stichting, waarvan de Voorzitter is de heer R. v. Haaren, telefoon 11500 b.g.g. 12506 of 11521.

Gedeelte van een der woningen voor oude echtparen te Santa Rosa. Rechts: Broeder Leo, de directeur van het in de nabijheid liggende Tehuis voor Oude Mannen.

Doorkijkje in het woonoord voor oude echtparen te Santa Rosa. Ieder blok bestaat uit twee woningen. Het geheel is gegroepeerd rondom een hofje met een reusachtige tamarinde en ander mooi struikgewas.

STEELBAND van Statius op 1 Oct.-feest te Asiento

Emmastad. - Zaterdagavond, 1 October a.s., zal Sociëteit Asiento een feestelijk begin maken met deze — voor ons eiland — zo bijzondere maand. Ter gelegenheid van Leidens ontzet in 1574 zal zij haar leden een ietwat voorbarige, doch daarom niet minder smakelijke HUTSPOT MET KLAPSTUK serveren.

Soc. Asiento herdenkt Leiden's Ontzet

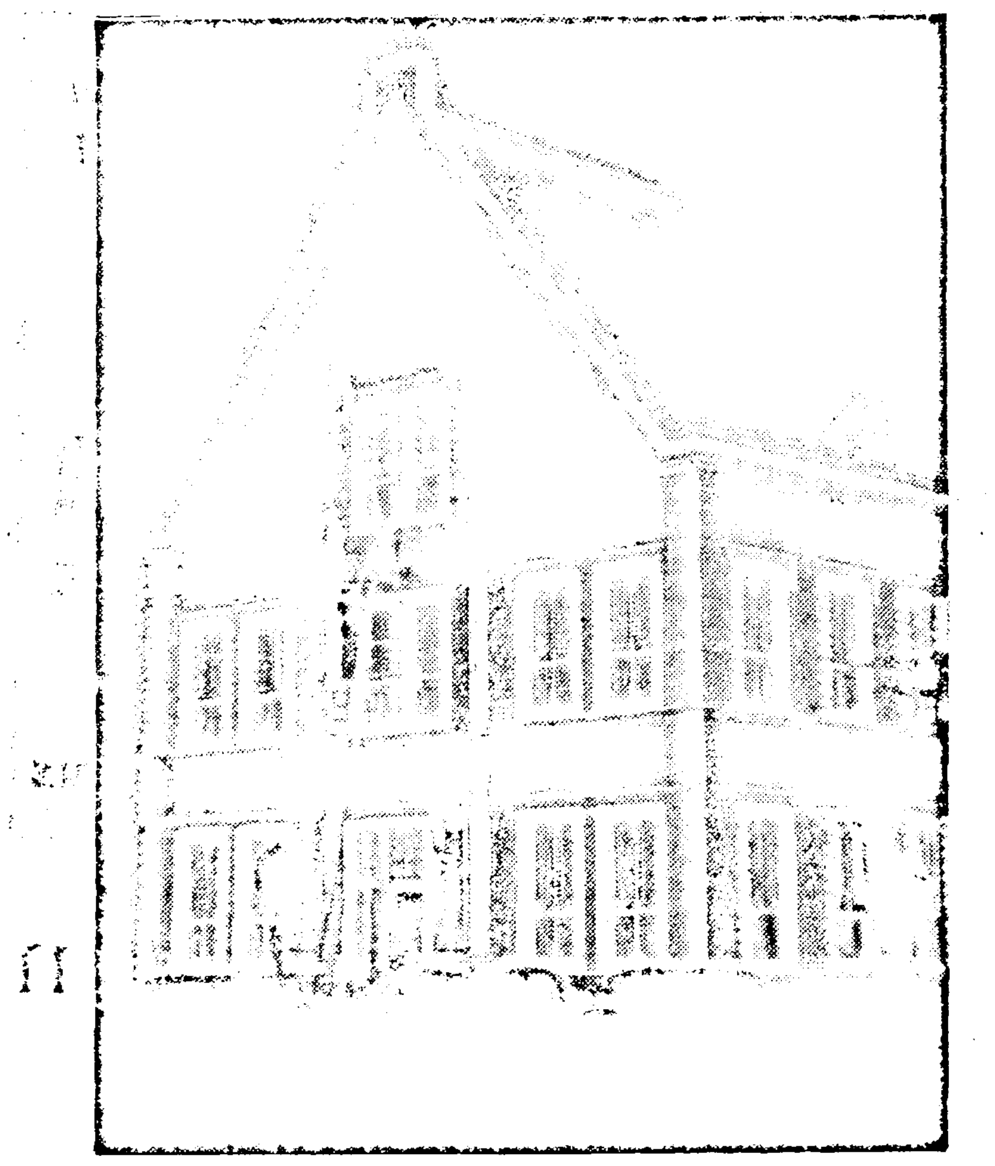
Na de maaltijd zullen de „Lubricators" onder leiding van Henk Drok met hun dynamisch rhythme de aanwezigen de dansvloer opstuwen en gelegenheid geven tot een „generale repetitie" voor de nog volgende festiviteiten.

Op deze avond zal als speciale attractie de veelbesproken Steelband een staaltje van zijn kunnen laten horen. Het is thans zeker dat de Steelband Zaterdag met de Antilia arriveert en door deze gelukkige samenloop zal Asiento haar leden dus een primeur kunnen bieden. Het optreden zal, naar wij vernemen, ten gerieve van de Asiento-bioscoopbezoekers, omstreeks elf uur plaatsvinden, zodat deze nog tijdig aanwezig kunnen zijn.

Deze avond luidt een periode van feestelijkheden in de oliegemeenschap in; de dansavond van aanstaande Zaterdag zal een voortreffelijk middel zijn om vast in de juiste stemming te komen!

Tweemaal is scheepsrecht

Willemstad. — Door de chauffeur van een bestelauto werd medegedeeld dat op de Schottegatweg ter hoogte van de Radiodienst op Groot Kwartier een wagen in de berm was gereden. De bestuurder was verdwenen en de lichten van het voertuig brandden nog. Later werd de eigenaar van de auto een zekere J. B. aangetroffen die verklaarde, dat hij zijn auto voor de deur van zijn woning in de Belvederestraat had geparkeerd en er verder niets van afwist. De recherché stelt een onderzoek in.

Koninginnefeest nadert met rasse schreden, men is druk doende om de gebouwen van verlichting te voorzien. Het Hoofdbureau van Politie is in een feestelijke illuminatie gestoken.

Gewichtheffers naar wereldkampioenschappen

Morgen vertrekken Cornet en Betrian naar München

Willemstad. — In afwachting op het antwoord van Eilandsbestuur, heeft het bestuur van de Curacaose Gewichtheffers Bond in de tussentijd de nodige gelden bij elkaar weten te brengen voor de afvaardiging van gewichtheffers naar de wereldkampioenschappen te Munchen. Men kon echter niet meer bij elkaar brengen dan de kosten voor één persoon, en daar men Cornett de meeste kansen geeft tot plaatsing op deze kampioenschappen, heeft men besloten hem als eerste in aanmerking te doen komen, in afwachting van het antwoord van het Eilandsbestuur.

Cornett is van de lichtgewichtklasse en wist zich in Mexico te plaatsen als Pan-Amerikaanse sub-kampioen. De middengewicht Marcel Betrian, werkzaam bij de KLM, zal van de gelegenheid gebruik maken zijn Collega Cornet op diens reis te vergezellen, en zal tevens ook deelnemen aan de kampioenschappen.

Van de zijde van de Gewichtheffers Bond vernemen wij dat zij zeer optimistisch gestemd is over de eventuele beslissing van het Eilandsbestuur, zodat onze welbekende Adriana waarschijnlijk Donderdag ook zal vertrekken, samen met Copra, als coach.

Cornett en Betrian vertrekken reeds morgenmiddag, en indien het Eiland dus geen gelden ter beschikking zal stellen, zal de vertegenwoordiging van onze gewichtheffers bestaan uit twee personen.

Het bestuur van de Gewichtheffers Bond was zeer te spreken over de medewerking, die zij van verschillende particulieren mochten ontvangen i.v.m. deze reis en hier werd vooral genoemd de NABLO en de CVB, die er beide hebben medegewerkt dat Curaçao aan deze wereldkampioenschappen te Munchen kan deelnemen.

Nogmaals C.L.D.

Willemstad. — Zondag a.s. komen in de J.P.F.-Club enkele bestuursleden van verschillende Surinaamse organisaties in vergadering bijeen om de komst van de Surinaamse basketbalvereniging C.L.D., die op 4 October a.s. op Curaçao wordt verwacht te bespreken. Er zal een comité gevormd worden, dat als gastvrouwe zal optreden voor de C.L.D.-ers, gedurende hun verblijf op Curaçao. Met het voorgaande rectificeren wij ons bericht van gisteren, dat de S.V. Dragons als gastvrouwe zal optreden. De Surinaamse organisaties nemen dit zelf in handen, hiervoor een bravo!

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 4 P.V.'s op en verleenden 13 maal assistentie. Tevens had op de Grote Werf een assistentie-verlening plaats voor een zeeman die een buschauffeur niet wilde betalen.

Bridge wedstrijden in Societeit Asiento

Emmastad. — Dinsdag 27 Sept. j.l. organiseerde de Societeit Asiento een HOWELL Bridge wedstrijd voor paren. De uitslagen luidden als volgt:

GROEP A.
1 de dames Chumaceiro/Schrills 24 ptn. (51,4%). 2 de heren Beekman/Kruyer 39 ptn. (49,2%).

GROEP B
1 de heren de Haas/van de Ende 72 ptn. (67,1%). 2 de heren van de Brink/van de Helm 66 ptn. (61,1%).

GROEP C.
1 de heren Berend Kappel 49 1/2 ptn. (58,9%). 2 Mevr. Kappel/Mercera 47 1/2 ptn. (56, 1/2%).

De volgende Wilde Bridge Drive zal a.s. Dinsdag 4 Oct. in Societeit Asiento gehouden worden; aanvang 20.00 uur precies.

Op deze avond zullen tevens de prijzen worden uitgereikt van de gehouden HOWELL drive.

Frater Sidonius overleden

W'stad. — Heden overleed in de ouderdom van 79 jaar de Zeer Eerw. Frater Sidonius van de Congregatie der Fraters van Tilburg. Een algemene verzwakking ter oorzake van ouderdom heeft dit verscheiden tengevolge gehad, dat even schoon en vreedzaam was als Frater Sidonius heeft geleefd.

In de wereld heette de Frater Wilhelmus van den Meerendonk en hij werd geboren te Rotterdam in het jaar 1876. In 1893 trad hij in de Congregatie van de Fraters van Tilburg, om in 1897 naar Curaçao te komen, alwaar hij onderricht ging geven in de eerste klas van de Sint Vincentiusschool. Vier en veertig lange jaren, tot het jaar 1939 heeft hij deze zelfde plaats behouden en steeds met weergaloze toewijding zachtheid, liefde en geduld de eerste beginselen van onderricht aan de kleinen van ons volk bijgebracht. In deze kwaliteit heeft hij ook generatie lang de kinderen op het ontvangen van hun Eerste H. Communie voorbereid, welke arbeid hij nog voortzette, ook nadat hij zich in 1939 uit het onderwijs had teruggetrokken.

Met het grijzen van zijn haren is Frater Sidonius, de stille de vriendelijke, de bescheidene, steeds meer het zinnebeeld der goedheid voor ons geworden, in wiens tegenwoordigheid het een weldaad was te toeven enkel en alleen om het zuivere, blijde licht van tevredenheid en onderworpenheid, dat van hen uitstraalde.

Voor talloze onder onze bevolking is hij, hoe verborgen en onopvallend van persoonlijkheid dan ook, een dierbare en heilige herinnering: de man Gods die met zachte hand het eerste zaad der godsdienst in hun harten heeft uitgezaaid. Nu zijn zij groot geworden en staan zij in het volle leven. Maar wat steun de godsdienst hun biedt in hun strijd, wat eerbied er leeft in hun hart voor het goede en het hogere, zij brengen dit voor altijd in verband met Frater Sidonius, de man die niet slechts het goede leerde, maar die voor hen tot op de dag van heden de verpersoonlijking van de goedheid scheen te zijn.

God geve zijn kostbare ziel de eeuwige vrede.

De uitvaart en begrafenis zullen, voor zover wij op het ogenblik van het sluiten onzer krant konden achterhalen, morgenochtend plaats hebben.

Vergadering sport-leiders

Willemstad. — De sportver. Sithoc nodigt alle voorzitters en secretarissen van de afdelings-besturen uit voor een vergadering, te houden morgen, Zaterdag om 8 uur des avonds in het Sint Thomas College aan de Hoogstraat met betrekking tot de organisatie van het a.s. sportdefilé.

J.P.F. excursies

Willemstad. — Het staat thans zo goed als vast dat de excursie naar Suriname doorgaat en de leden die zich opgaven, worden thans verzocht het verschuldigde ad f. 220.— in de Club te storten zowel op Curaçao als op Aruba. Kinderen beneden 2 jaar vrij op schoot; tussen 2 en 6 jaar halve prijs; boven 6 jaar volle prijs.

Vertrekdatum hoogstwaarschijnlijk 4 October; retour 23 October. Definitieve berichten krijgen de deelnemers Zaterdag telefonisch.

Tijdens het bezoek van Hare Majesteit de Koningin aan Curaçao zal JPF zich door een groep kotto-missies doen vertegenwoordigen. Dit zal o.a. gebeuren bij de manifestatie in het Rif en bij de stop, die de Koninklijke Stoet zal maken voor de JPF-Club op Donderdag, 20 October. De dames, die hieraan wensen mede te doen worden vriendelijk uitgenodigd voor een bespreking in de JPF-Club op Zondag, 2 October a.s. des namiddags om 5 uur.

De oliejubilarissen

Emmastad. — De oliejubilarissen van de maand zijn: E. N. Damiana (35 jaar), A. G. Wijngaarde, F. M. Jacobs, C. E. de La Paz, J. G. Margarita, J. A. Bonafastia, R. J. Z. de Groot, E. F. Goedkoop, A. L. Hodge, J. L. Hewitt, T. V. Hoek, R. H. Christiaan en R. O. A. Fer (30 jaar), J. G. Sauer, J. Ch. Landburg, D. G. Mack, E. F. Martina, M. R. Penza, F. E. Williams, V. A. Martis, A. R. H. Ottens, J. L. Gooding, C. E. Vriend, R. B. Wilsoe, L. R. Cijntje, G. C. Blancheville en P. P. Principaal (25 jaar).

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Tokio. — In Japan, waar naar schatting 15.000 lepralijders wonen, is in het dorp Mokake, in de Zuidelijke provincie Okajama, de eerste middelbare school voor melaatsen geopend.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Mijnheer de Redacteur,

Het is op ons dushi Corsow ontegenzeggelijk al wel eens voorgekomen, dat de wekelijkse vuilnis-ophaaldienst verstek liet gaan, of zonder voorafgaande waarschuwing plotseling haar ophaalrooster wijzigde, zodat de mensen met hun volle drums bleven zitten en deze in arren moede maar in de knoek ledigden.

(Daardoor wordt heel die Gele Koorts Muskiet-bestrijding maar half werk en dus weggegooid geld en nodeloze moeite. Maar laat ons daar niet verder over filosoferen).

Maar wat wij dezer dagen ergens in de binnenstad hebben gezien, is toch wel het laatste wat wij op het gebied van vuilnis-ophaal hebben meegemaakt Wij hebben met eigen ogen aanschouwd, dat twee straatvegers hun karretje kwamen ledigen in de ledige vuilnisdrum van een particulier perceel, terwijl zij allerlei ander afval in dozen en papieren zakken eveneens naar dat particulier terrein brachten. Het is natuurlijk een manier van reinigen: het vuil bij het ene huis weghalen en bij het andere weer neerwerpen. Maar wij geloven toch niet, dat dit de bedoeling van de vuilnis-ophaaldienst is. Misschien is er iets aan te doen!

Uw abonné
T.C.

Joij-riding in zwang

Willemstad. — Nabij de Marnixschool reed een personenauto bestuurd door J. de G. eerst door het stopteken van de verkeersagent en daarna door het stopteken van de kleine schoolbrigadier. G. kreeg een bon.

Sportleiders bereiden defilé met grote energie voor

Plan de campagne garandeert welslagen van komende manifestatie

Willemstad. — Een aantal leiders uit de sportwereld kwam gisternamiddag in het C.V.B.-gebouw bijeen teneinde met grote voortvarendheid uitvoering te geven aan de ontworpen plannen om het sportdefilé ter gelegenheid van het bezoek van Hare Majesteit Koningin Juliana tot de grootste en meest massale huldebetoging van dit bezoek aan ons eiland te maken. De organisatoren wisten zich hierbij gesteund door de gehele Curaçaose sportwereld in al haar geledingen. De mededeling dat Hare Majesteit persoonlijk er op heeft gestaan om, ondanks het overladen en uiterst vermoeiende programma dat moet worden afgwerkt, toch de gehele sportparade tot het eind toe bij te wonen, heeft een vonk van enthousiasme door de Curaçaose sportwereld doen gaan. Allerwege is men zich er in deze kringen wel van bewust, dat deze geste van Hare Majesteit niet anders dan door een nog grootsere manifestatie dan men zich reeds had voorgesteld kan worden geapprecieerd. Hieraan zijn aandeel te leveren is van nu af aan voor elke sportbeoefenaar op Curaçao een ere-kwestie geworden. Elke sportsman zal dit als een persoonlijke eer aanvoelen en daarnaar ook handelen.

Vanzelfsprekend zal deze spontane reactie in de juiste banen dienen te worden geleid, daar een dergelijke massale huldebetoging natuurlijk de nodige voorbereidingen eist.

Hoe spontaan deze reactie is geweest bewijst wel het feit, dat zich Woensdag jl. reeds vele verenigingen aanmeldden met het verzoek hun vereniging alsnog op te geven, daar zij oorspronkelijk in de mening hadden verkeert dat zulks niet meer mogelijk was.

Gisteravond werd een „plan de campagne" opgesteld waardoor men elke Bond en vereniging hoopt te bereiken. Er zal met deze Bonden persoonlijk contact worden opgenomen op zeer korte termijn. Aan de Bonden zal worden gevraagd op zo kort mogelijke termijn de bij hen aangesloten verenigingen te verzoeken op te geven met hoeveel leden zij aan de demonstratie zullen deelnemen. Middels de pers zal men steeds op de hoogte worden gehouden hoeveel Bonden, verenigingen en deelnemers zich reeds hebben opgegeven, zodat men als het ware een ere-wedloop tussen de verenigingen zal kunnen aanschouwen, wie naar verhouding het best voor de dag komt.

Maandag a.s. zal een grote algemene vergadering worden gehouden van alle leiders van de diverse bij de NABLO aangesloten sportbonden, vertegenwoordigers van daar buiten staande sportlichamen en van vertegenwoordigers van alle bij die verschillende bonden aangesloten verenigingen.

Aangenomen wordt dat op deze komende vergadering al deze personen reeds ruwweg kunnen zeggen hoeveel van hun leden waarschijnlijk aan deze demonstratie zullen deelnemen. Dat zullen er duizenden en duizenden zijn, daar het onvoorstelbaar is dat ook maar een enkele sportsman, hetzij om werkelijke bijzondere redenen, zich aan de eer hem door Hare Majesteit Koningin Juliana persoonlijk toegekend, zal willen onttrekken. Onverschillig of het nu in het moederland geboren Nederlanders, dan wel buiten het moederland geboren Nederlanders betreft, voor hen allen is Hare Majesteit Koningin Juliana het symbool van het Oranjehuis en de werkelijke band die alle Nederlanders waar ter wereld ook tezamen bindt. Haar persoon en Majesteit is voor alle Rijksgenoten heilig. Dat deze Landsvrouwe van een zo grote belangstelling voor de sport blijk gaf, wetende dat de sportbeoefening een enorme plaats heeft ingenomen in ons huidige maatschappelijk bestel, maakt het tot een ereplicht voor elke sportbeoefenaar op ons eiland om dit, zij dan ook slechts op deze eenvoudige doch spontane wijze door middel van een massaal defilé tot uitdrukking te brengen. De sportwereld roept er om Hare Majesteit deze hulde te doen blijken.

Het comité heeft gemeend geen eigen commissie te benoemen die de zaken nu eens even fijn gaat regelen, doch alles spontaan en massaal, ook op organisatorisch gebied te doen verlopen. Elk verenigingsbestuur zal de overtuiging in zich moeten dragen geheel zelfstandig aan de organisatie van het geheel te helpen meebouwen, zonder al te veel corrigerende leiders en commissie-leden. De massale sportdemonstratie zal als het ware op dezelfde spontane wijze worden voorbereid en uitgevoerd als zij is ontstaan. Elk verenigingsbestuur zal zijn eigen aandeel hieraan leveren.

Daarom zal dus a.s Maandag de massale vergadering plaatsvinden van allen die het als een eer beschouwen hulde te mogen brengen aan Hare Majesteit Koningin Juliana, op een wijze die ons sportslieden het beste ligt.

Dit actie-comité voor de sport zal werken onder het reeds eerder opgerichte sportcomité, dat met de algehele organisatie is belast. Door inschakeling van scholen en andere groepen zal dit defilé nog grootser van opzet worden, doch met de organisatie hiervan zal zich meer in het bijzonder het overkoepelend sportcomité zich belasten.

Als vanzelfsprekend wordt aangenomen dat alle verenigingsbesturen zich voltallig aan het hoofd van hun verenigingen zullen scharen. Ook het gehele NABLO-bestuur zal in zijn geheel daadwerkelijk aan het defilé deelnemen. Verwacht mag worden dat alle Bonden, verenigingen etc. zich hierbij zullen aansluiten.

Freddy Lasten in het huwelijk getreden

Willemstad. — Gisteren werd in de H. Familiekerk het huwelijk voltrokken tussen Editha La Cruz en Freddy Lasten, in sportkringen van ons eiland geen onbekende figuur. In de kerk had zich een grote schare vrienden en relaties verzameld om getuige te zijn van het kerkelijk ceremonieel, terwijl ten huize van de bruidegom na afloop een zeer druk bezochte receptie werd gehouden.

Freddy Lasten, lid van Sithoc, Enjoying Society, is een populaire sportfiguur, die het op de heugelijke dag van gisteren zeker niet aan belangstelling heeft ontbroken. Vele vrienden en relaties uit het sport- en verenigingsleven kwamen persoonlijk het bruidspaar geluk wensen.

Wij voegen gaarne onze gelukwensen bij de vele, die hem gisteren mochten bereiken. Masha pabien.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5.

Een heldendaad verrichtte de zevenjarige Brian Lyne, toen hij, juist op het ogenblik dat zijn drie-jarig broertje door een auto overreden zou worden hem nog juist wist weg te stoten. De drie-jarige kwam met de schrik vrij Brian moest echter ernstig gewond naar het ziekenhuis vervoerd worden.

De week in Nederland

NEDERLAND LEEFT ANDERS DAN HET PLACHT TE DOEN

Over mager vlees, soepblokjes en breimachines — Vrouwen werken minder in de keuken, meer buitenshuis — Mannen zoeken het in fleuriger kleding en technische wondermachines — Vorming voor het leven in volkshogescholen.

Vechtende eerste-jaarsstudenten tijdens hun ontgroening. Men lette op de kaalgeschoren hoofden: het kenmerk van „groenen".

Voor en tegen de groentijd voor studenten

In een Amsterdams dagblad werd dezer dagen de aandacht gevestigd op de, de laatste jaren sterk veranderde levensgewoonten van de Nederlandse bevolking. In populaire vorm werd daar nog eens gezegd wat reeds herhaaldelijk in economische en sociologische vakbladen is betoogd, namelijk dat oorlog, moderne technische ontwikkeling en welvaart bezig zijn stijl en levenswijze in het schijnbaar zo bedachtzame en weinig tot veranderingen geneigde Nederland geheel te wijzigen.

Men merkt dat op allerlei gebied. Handelaren in levensmiddelen zullen u vertellen, dat de tegenwoordige Nederlanders geheel anders eten dan die van voor de oorlog. Slagers klagen, dat zij tegenwoordig met vet vlees blijven zitten. Vroeger werd het veel verkocht, maar de laatste jaren vragen alle huisvrouwen mager vlees. Het vleesverbruik is trouwens over de gehele lijn eer af- dan toegenomen. Ook grutterswaren: erwten, bonen, grutjes, worden veel minder verkocht dan vroeger. Daarentegen eet men aanzienlijk meer groenten en vooral fruit, ondanks het feit, dat de prijzen van deze voortbrengselen van Nederlandse bodem door de export en de grote vraag van conservenfabrieken betrekkelijk hoog liggen.

Een zeer populair gerecht in vrijwel alle kringen is sinds de oorlog de Indonesische of Chinese rijsttafel. De duizenden Nederlandse jongemannen, die deel hebben uitgemaakt van het Nederlandse leger in Indonesië, hebben de smaak voor de bami en de nasi-goreng waarschijnlijk naar de lage landen overgebracht. Kon men vóór de oorlog de ingrediënten voor een rijsttafel alleen in enkele luxe-winkels in de grote steden, en nog het meest in Den Haag, krijgen, tegenwoordig vindt men ze in alle levensmiddelenzaken, ook in die in de volkswijken en ten plattelande, te kust en te keur.

Minder huiselijke arbeid

Typisch is ook de zeer sterke stijging van het verbruik van geconserveerde levensmiddelen: groenten, vis en vlees in blik, soep in blokjes of poedervorm, waar slechts heet water aan toegevoegd hoeft te worden om een smakelijk product te krijgen, pudding in pakjes en puddingsap in flessen, alles klaar of nagenoeg klaar voor gebruik. Deze geconserveerde levensmiddelen vormen niet alleen een uitkomst voor duizenden jonge vrouwen en vrijgezellen, die op kamers wonen, maar ook voor de huisvrouw, die het practisch overal zonder dienstbode of hulp in de huishouding moet stellen.

De huishoudelijke arbeid van de vrouw wordt trouwens ook op ander gebied aanmerkelijk verlicht. De stofzuiger, voor de oorlog reeds populair, ontbreekt thans in vrijwel geen enkel gezin meer. Wasmachines, moderne chemische wasmiddelen, centrifuges voor het drogen [illegible] goed (in het vochtige Nederlandse [illegible]) en [illegible] strijkbouten maken voor vrouwen, die hun was niet door een wasserij laten behandelen, de wekelijkse wasdag veel minder tot een obsessie dan zij vroeger was. Stoppen en herstellen en het maken van nieuwe kleren, voor zover die niet in confectiezaken worden gekocht, [illegible] zij de zeer populaire [illegible] naaimachine [illegible] dan vroeger. Ook de [illegible]machine komt er langzaam maar ze[illegible]. Hebben de Nederlandse vrouwen door dit alles niet veel meer tijd over dan vroeger, zal men zich afvragen. Dit is ongetwijfeld het geval. Maar men houde daarbij in het oog, dat momenteel talloze vrouwen door eigen arbeid het gezinsinkomen helpen verhogen. „Werksters" waren voor de oorlog maatschappelijk weinig in tel. Tegenwoordig verdienen duizenden vrouwen hun kleedgeld door enkele dagen per week in andere gezinnen assistentie te verlenen. Vele vrouwen, die in verband met de aanwezigheid van kinderen moeilijk lang van huis kunnen, verrichten in de uren, waarop de kleintjes op school of op de overal uit de grond schietende kleuterscholen zijn, thuiswerk voor confectie-fabrieken, lampen-ateliers of zelfs voor kantoren.

Vooroordelen verdwijnen

Weer andere vrouwen werken in perioden van grote drukte, zoals rond Sint-Nicolaas en Kerstmis, als hulpverkoopster in warenhuizen. Men is op dit punt veel makkelijker geworden in Nederland dan vóór de oorlog en het zijn merkwaardig genoeg vooral de vrouwen, die hier baanbrekend werk verrichtten en tal van valse vooroordelen omver wierpen.

Zo gold het vroeger voor een burgergezin min of meer als een schande gedragen kleren te moeten aannemen. Zelfs de „armen" toonden op dit gebied een zekere tegenzin. Tegenwoordig echter ruilen moeders, ook uit gegoede en intellectuele kringen, zonder met hun ogen te knipperen kinderkleren met elkaar uit: „Dit is voor onze Marietje te klein en als ik het opberg tot Elsje er iets aan heeft is het ondertussen door de motten opgegeten. Misschien kan uw Liesje het gebruiken."

Maar ook bij de mannen is iets veranderd. De kleding bijvoorbeeld. Het sportcolbert met de fantasiebroek hebben het colbert-costuum naar de zondag en bijzondere gelegenheden verdrongen. Het vest bevindt zich algemeen op de terugtocht en over de gehele lijn kan men een, zij het nog schuchtere, tendens waarnemen in de richting van wat meer kleur. Vooral in hun schoenen leven vele mannen zich uit; wil men een eenvoudig paar zonder overdadig dikke zolen en tal van versieringen, dan moet men dikwijls in verscheidene winkels zoeken.

„Speelgoed voor volwassenen"

Tot het terrein van de man behoren ook de bromfiets, de scooter of kleine auto, de radio met pick-up, het dure smalfilm-fototoestel of filmapparaat, de wire-recorder en al dat andere „technische speelgoed voor volwassenen", waarvan de overvloedige aanwezigheid in etalages en op de Jaarbeurs één der meest opvallende bewijzen vormt van onze welvaart.

Vele van deze veel verkochte technische zaken werpen, zoals de auto voor de zakenman, een zeker nut af, andere veraangenamen ontegenzeglijk het leven, maar als men ziet, hoe mensen met een middelmatig inkomen na een vakantiereis de zwart-wit-filmpjes, die zij met hun dure filmapparaat hebben gemaakt, teleurgesteld opzij leggen, „omdat een kennis, mooiere resultaten behaalde" en wanneer men een verre van muzikale bezitter van een pick-up met gramofoonplaten trots hoort aankondigen, dat hij „nu alleen nog de vierde symfonie nodig heeft om Beethoven compleet te hebben", dan vraagt men zich toch af, of het geld niet beter besteed had kunnen worden.

De bekende humanistische cultuurfilosoof prof. dr. J. Huizinga heeft voor de oorlog in een boekje de lof van het spel en de spelende mens bezongen. Een volk dat speelt — op sportvelden, op tennisbanen en thuis of op reis met technische wondermachines — amuseert zich zonder twijfel op argelozer wijze dan wanneer het er op los braste en wilde feestgelagen hield. Maar cultuur — waar momenteel in Europa en ook in Nederland zoveel over wordt gesproken — bouwt men er ook niet mee.

Wat wil de Volkshogeschool

Gelukkig zijn er groepen genoeg, waar men wel iets in die richting tracht te ondernemen. Soms met loodzware ernst en een voorkeur voor het bizarre en het experiment — op het gebied van de kunst vooral — die een beetje gewild aandoen. Soms ook op een luchtige, maar toch geenszins van ernst ontblote wijze, zoals op de Nederlandse volkshogescholen. Dezer dagen heeft één dezer mooie en nuttige instellingen, de onder leiding van mr. Guermonprez staande volkshogeschool in Bergen in Noord-Holland, haar tienjarig bestaan gevierd. Bergen is neutraal en heeft de roep enigszins in „progressieve" richting te werken.

Behalve neutrale zijn er echter ook katholieke en protestants-christelijke volkshogescholen in Nederland. Zij werken allé nauw samen, want hun doel, en ook hun geschiedenis, zijn dezelfde. Volkshogeschoolwerk, zou men kort samenvattend kunnen zeggen, is vormings- en ontwikkelingswerk in afzondering. Jongelui, die hun vakopleiding elders hebben genoten, kunnen op één der talloze cursussen, die op de volkshogescholen worden gegeven, inzicht verwerven in maatschappelijke en andere vraagstukken en hun kijk op de wereld en het leven verruimen.

Nu zijn er in Nederland tal van verenigingen en stichtingen, die door het geven van avondcursussen een dergelijk doel nastreven. De volkshogeschool echter doet een poging de gehele mens te vatten. Of men nu een kortere of een langere cursus volgt, altijd eist de volkshogeschool van de deelnemers, dat zij hun intrek nemen in de school — die een eigen internaat heeft — en zich onderwerpen aan de daar bestaande dagorde. Dat betekent, dat men buiten de eigenlijke cursusuren meedoet aan een zang-uurtje en aan praktische arbeid in de werkplaats of in de tuin, dat men gemeenschappelijk wandelingen maakt, de krant bespreekt en discussie-avonden houdt. De ervaring heeft geleerd, dat hierdoor het volgen van een cursus op een volkshogeschool vooral voor jongelui werkt als een geestelijk bad, dat van het behandelde veel meer blijft hangen en dat de stof een veel intenser nawerking heeft dan wanneer men een overeenkomstige cursus gedurende een aantal opeenvolgende weken in zijn vrije avonduren zou volgen.

Grote resultaten

Het streven van de volkshogescholen is er op gericht om voor steeds meer groepen van de opgroeiende jeugd — en daarnaast voor ouderen — cursussen te geven, liefst van enige weken. Hiervoor is echter medewerking nodig van vakopleidingen — opleidingen voor kraamverzorgsters bijvoorbeeld hebben een cursus op een volkshogeschool als een verplicht onderdeel in hun jaarrooster opgenomen — en van werkgevers. Vooral van de werkgevers, die, naar de volkshogeschoolmensen menen, hun aankomende krachten in de gelegenheid zouden moeten stellen op de volkshogeschool iets van de algemene ontwikkeling op te doen, die juist zij, die onmiddellijk na de lagere school in het beroepsleven zijn getreden, zo dringend nodig hebben.

De volkshogescholen kunnen daarbij wijzen op de grote resultaten, die zij in Nederland, maar vooral in het buitenland behaalden. De eerste Nederlandse volkshogeschool, die in het begin der dertiger jaren door dr. A. G. van der Wielen in Alardsoog, op de grens van Friesland, Drente en Groningen, werd opgericht en die nog steeds bestaat, heeft in de afgelopen decennia reeds merkbare invloed uitgeoefend op de landelijke bevolking van de noordelijke provincies. En in Denemarken, waar de volkshogeschool een goede honderd jaar geleden dank zij de initiatieven van de Lutherse bisschop N. S. F. Grundtvig en de pioniers Kristen Kold en Ludvig Schroeder werd gesticht, heeft zij de voornaamste stoot gegeven tot de enorme ontwikkeling, die de landbouw en het coöperatiewezen daar sindsdien hebben genomen.

Groentijd en beproeving

Van de volkshogeschool naar de universiteit is slechts een kleine sprong. En daar, op de eerwaardige burchten der wetenschap, is dit najaar, zoals elke herfst sinds er universiteiten en hogescholen bestaan, de groentijd weer begonnen. Ook dit jaar is daar het gebruikelijke debat over het nut van de groentijd aan vooraf gegaan. Er bestaat namelijk bij vele ouders en bij talloze geïnteresseerden een zekere vrees, dat de groentijd de student meer kwaad doet dan goed. Men wijst daarbij op excessen: op studenten, die gedwongen worden zich te bedrinken, die afgeranseld of schaamteloos beledigd worden. Verdedigers van de groentijd, onder wie vele hoogleraren en dit jaar zelfs een rector-magnificus, zijn het met de tegenstanders van de groentijd eens, dat deze excessen vermeden moeten worden. Voor geen geld zouden zij echter de normale groenperiode willen afschaffen. Zij betreuren het zelfs, dat tegenwoordig talloze studenten, doordat zij geen lid zijn van corps of studentenvereniging, zonder deze aloude introductie in de studentenmaatschappij treden.

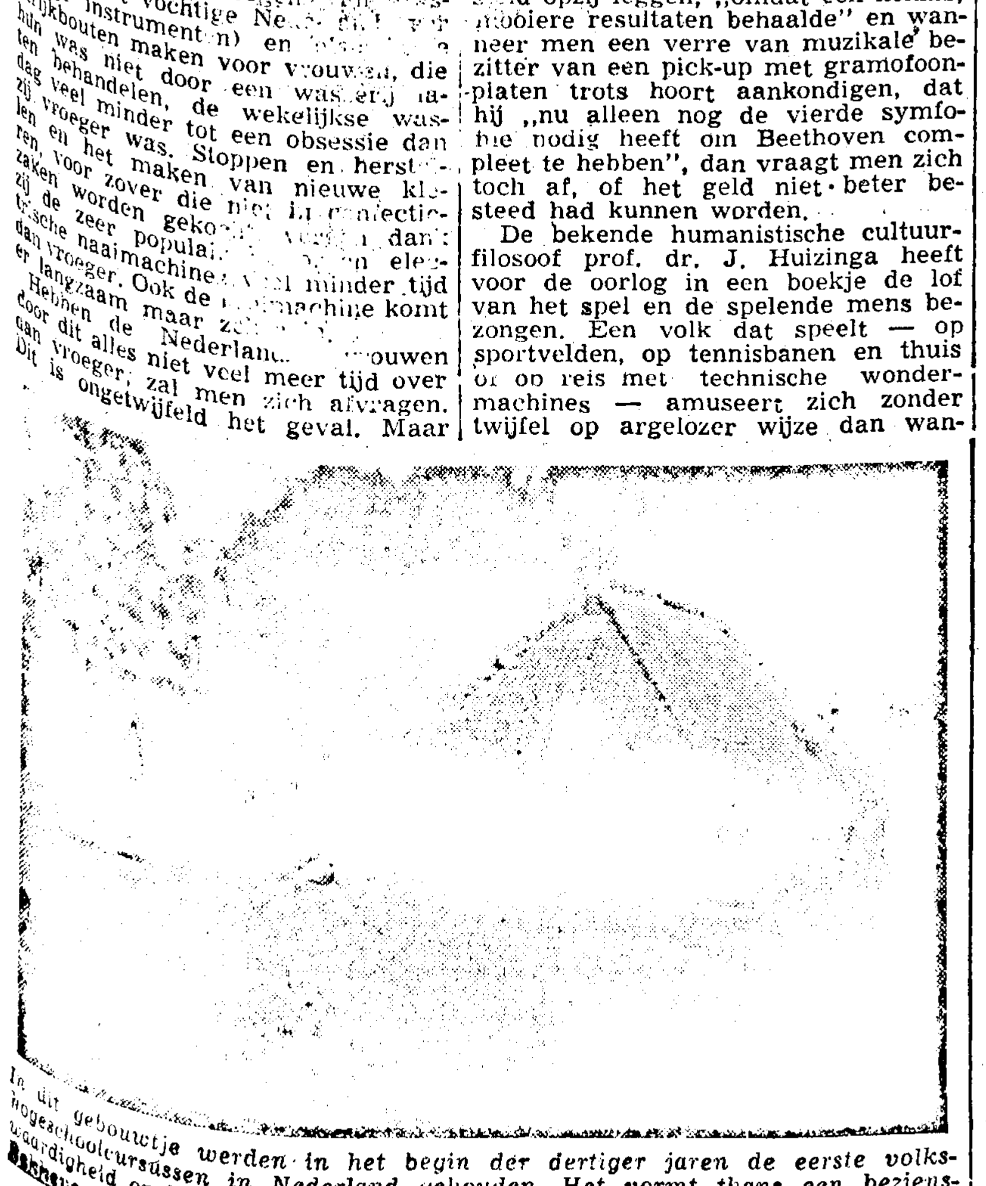
Het is zeer nuttig en zeer vormend — zo redeneren zij — dat een aanstaand student een zekere leertijd doormaakt vóór hij als volwaardig student wordt aanvaard en deze leertijd mag gerust een tikje onaangenaam voor de betrokkene zijn. Wat in de groentijd geschiedt — en wat eertijds ook bij jonge handwerksgezellen gebeurde — berust op oeroude instincten en ongeschreven wetten der mensheid. Het is het examen, dat vooraf gaat aan het aanvaard-worden als volwassen mens, een letterlijke beproeving, waarbij het niet aankomt op de kennis, maar vooral op het karakter van de betrokkene.

Cursisten van de katholieke volkshogeschool „Berg en Dal" bij Nijmegen tijdens een wandeling door de prachtige omgeving.

De jongelui zelf voelen dit zeer goed aan. Toen naast de officiële — en dure — studentencorpora andere studentenverenigingen werden opgericht, kenden deze aanvankelijk geen groentijd. Maar op aandrang der leden zelf voerden bijna al deze verenigingen in de loop van de tijd een eigen ontgroeningsceremonie in. Trouwens, bij leerlingen van Middelbaar Technische Scholen, Zeevaartscholen en op andere instituten voor voortgezet onderwijs kent men tegenwoordig eveneens groentijden, waar het heus niet mals toegaat.

Ook de groentijd is — we haken hier in bij wat we hierboven schreven — in zekere zin een „spel". Maar in dit geval, mits excessen vermeden worden, 'n zinvol en waarschijnlijk ook opvoedend spel.

In dit gebouwtje werden in het begin der dertiger jaren de eerste volkshogeschoolcursussen in Nederland gehouden. Het vormt thans een bezienswaardigheid op het uitgestrekte terrein van de volkshogeschool Alardsoog bij Bakkeveen op het drie-provinciënpunt van Drente, Groningen en Friesland.

Hypotheekwezen in Nederland

den Haag. — Het jaar 1954 kan zowel voor de hypotheekbanken voor onroerende goederen als voor de scheepshypotheekbanken in Nederland over het algemeen als een gunstig jaar worden beschouwd.

Volgens gegevens van het Nederlandse Centraal Bureau voor de Statistiek bedroeg aan het eind van 1954 het totaal aantal hypotheekbanken in Nederland 45.

Aan het eind van 1954 was aan opgenomen gelden (pandbrieven + schuldbekentenissen) in omloop een bedrag van *f* 869,5 millioen, tegen *f* 805 millioen aan het eind van 1953.

Van de 45 hypotheekbanken werkten er 32 in Nederland, 7 in het buitenland, terwijl 6 het scheepshypotheekbankbedrijf uitoefenden. Per ultimo 1954 bedroeg het bedrag der opgenomen gelden voor elk der drie groepen respectievelijk *f* 744,4 millioen, *f* 10,1 millioen en *f* 115 millioen.

Aan hypothcaire leningen stond bij de 32 hypotheekbanken, werkzaam in Nederland, aan het eind van 1954 een bedrag uit van *f* 824,4 millioen tegen *f* 765,7 millioen per ultimo 1953.

De gemiddelde hypotheekrente van de hypotheekbanken, werkzaam in Nederland, daalde van 4,10% in 1953 tot 4,03% in 1954, terwijl de gemiddelde rente van pandbrieven en schuldbekentenissen terugliep van 3,25% tot 3,20%.

Londen. — Roemenië heeft een nieuwe aanvrage voor het lidmaatschap der Verenigde Naties ingediend. Deze aanvrage werd telegrafisch door premier Georghe Georghiu-Dej aan de voorzitter van de Algemene Vergadering der V.N. gericht.

Washington. — Ecuador heeft de Organisatie van Amerikaanse Staten vandag doen weten, dat het ded reiging van vijandelijkheden met Perú thans voorbij acht.

Truman memoires in „LIFE"

New York. — Het Amerikaanse weekblad „Life" is met de publicatie van de memoires van Harry Truman, de voormalige president van de Verenigde Staten begonnen. Truman verhaalt onder welke omstandigheden hij zijn presidentsfunctie aanvaardde en hoe hij toen terstond door de minister van oorlog, Stimson, op de hoogte werd gebracht van het project voor de atoombom-fabricage. „Het was voor het eerst dat ik van de atoombom hoorde spreken", aldus schrijft Truman. Admiraal William Leahy, die bij het onderhoud met Stimson aanwezig was, noemde het atoombomproject „de prachtigste dwaasheid, die wij ooit hebben begaan" en verkondigde als zijn mening, dat de bom nooit zou ontploffen.

Een andere herinnering betreft een onderhoud van Truman met Molotof in 1945, twee weken na de aanvaarding van het presidentschap. Men heeft nog nooit op een dergelijke toon tot mij gesproken", had Molotof gezegd. „Kom uw beloften na en men zal u op een andere toon toespreken", had Truman de Sovjetrussische minister van buitenlandse zaken geantwoord.

De Oostduitse atheïsten gaan in Rusland in de leer

Onderwijzers maken het godsdienstonderricht nog mogelijk

(Van een bijzondere correspondent in Berlijn)

De Oostduitse vereniging van godloochenaars heeft een aantal harer leden naar de Sovjet-Unie gezonden om aldaar bij haar zusterorganisatie te leren, met welke methoden men het atheïsme het best „wetenschappelijk" kan verspreiden. In het bijzonder moeten zij zich vertrouwd maken met de ervaringen, die de Sovjet-Russische godlozen met hun voordrachtszalen voor wetenschappelijk-atheïstische propaganda hebben opgedaan. Deze zalen werden in de voornaamste steden van de Sovjet-Unie sinds Augustus van het vorig jaar ingericht. Zij worden uitsluitend gebruikt voor het houden van voordrachten over „de oorsprong van het leven op aarde, religieuze vooroordelen en de weg om deze te overwinnen", zoals het in het stichtingsbesluit luidt.

In Oostduitsland bestaat de organisatie ter verbreiding van het atheïsme nu ruim een jaar. Zij werd in juni 1954 opgericht. Alhoewel de gehele communistische partij werd gemobiliseerd en sindsdien miljoenen voor boekjes werden uitgegeven, die de organisatie en haar doelstellingen moeten propageren, is haar succes tot nu uiterst gering gebleven. Er zijn in vrijwel alle steden afdelingen opgericht, maar deze bestaan slechts op papier. Ondanks het vele geld, ondanks de druk van boven en de opgeheven vinger van de partij, dat ieder lid zich bij de godlozen moet aansluiten, telt de vereniging pas 8000 leden. En hiervan heeft zonder enige twijfel een groot gedeelte alleen maar het lidmaatschap op zich genomen om van het gezanik der partijagitators af te zijn. Het bestuur der vereniging is zeer talrijk, doch naar verhouding ontbreken de leden.

In het centraal comité der partij is men daar blijkbaar ook achter gekomen. Plotseling werd nu het volledige bestuur der godlozenvereniging door Staatspresident, Wilhelm Pieck, in eigen persoon in audiëntie ontvangen, die zich volgens het ambtelijk communiqué uitvoerig liet inlichten. Alle bladen moesten aan dit gebeuren de nodige aandacht besteden. Tegelijkertijd werd het in de vertrouwelijke persdienst der partij een beschamend feit genoemd, dat van de bijna anderhalf miljoen leden slechts zo weinigen tot de vereniging van godlozen waren toegetreden. Aan de partijsecretarissen werd opgedragen hierin zo spoedig mogelijk verandering te brengen. Zij kregen ook nog een veeg uit de pan, omdat zij zich te weinig over het geringe bezoek aan atheïstische voordrachten hadden bekommerd. „In vele gevallen," zo schreef de persdienst, „stond de conferencier voor een volkomen lege zaal, zelfs de partijsecretaris was niet aanwezig." Voortaan dreigt zulke nalatigen een officieel vermaan, dat in het partijboek wordt geschreven en mogelijke bevorderingen lelijk in de weg kan staan.

Lijdelijk verzet

De vereniging van godlozen heeft ook het beschermheerschap op zich genomen van de zogenaamde jeugdinwijdingen, dit is een plechtigheid van zuiver atheïstische inhoud, waaraan men alle kinderen wil onderwerpen, die definitief de school hebben verlaten. De deelneming aan deze atheïtische manifestaties is tot nu echter uiterst gering geweest. Slechts 1,5 pct. der in aanmerking komende kinderen hebben op dergelijke vertoningen trouw gezworen aan de materialistische wereldbeschouwing en het communistisch bewind in Oostduitsland. Dit is veel geringer dan het aantal onkerkelijken. Ook onder hen zijn er velen, die met het godlozendom niets te maken willen hebben. Zoals bekend, is voor katholieken het deelnemen aan de jeugdinwijding of straffe van excommunicatie verboden. De protestantse kerkelijke overheid heeft ook een soortgelijk verbod afgekondigd.

Het fiasco, dat de communisten tot nu met hun atheïstische propaganda hebben geleden, mocht er hen echter niét van weerhouden een nieuw offensief in te zetten. Nu willen zij de onderwijzers in de scholen voor hun wagen spannen: Volgens de plannen der godlozen zal iedere onderwijzer verplicht worden in de zevende en achtste klas van het lager onderwijs kinderen voor deelneming aan de jeugdinwijding te werven. Aan het einde van elke maand moet hij dan een rapport indienen, waarop de resultaten van zijn activiteit staan vermeld.

Men heeft reeds speciale brochures gedrukt, die het onderwijzend personeel bij het vervullen van hun nieuwe taak behulpzaam moeten zijn. In de richtlijnen wordt er uitdrukkelijk de aandacht op gevestigd, dat iedereen als een „saboteur van de arbeiders- en boerenmacht" dat wil zeggen van de communistische dictatuur, zal worden beschouwt, die weigert aan de wervingscampagne voor de jeugdinwijding op de scholen zijn medewerdus arrestatie ten gevolge hebben.

Jeugd inwijdingen

Nu heeft de ervaring geleerd, dat het onderwijzend personeel in de Sovjetzone zich van dreigementen in het algemeen zeer weinig aantrekt. Wat de bolsjevisering van het onderwijs betreft, biedt het zoveel mogelijk lijdelijk verzet. Dit is onder andere ook oorzaak geweest, dat de communistische jeugdbeweging in de scholen lang niet over de invloed beschikt, die haar getalsterkte zou rechtvaardigen. De schoolgroepen bestaan meestal alleen maar op papier en houden zich vrijwel nooit met marxistisch-lenistische opvattingen bezig. Van de andere kant kunnen 75 pct. der schoolgaande kinderen godsdienstonderricht volgen. Dit zou zonder de actieve medewerking der onderwijzers en bijgevolg zonder hun verzet tegen het atheïstisch materialisme niet mogelijk zijn. Want zij moeten het klaslokaal en een geschikt uur ter beschikking stellen. Hoeveel van hen afhankelijk is, weten de godsdienstleraren zelf het best. Krijgen zij met een communistische onderwijzer te maken, dan komt er van godsdienstonderricht op school meestal niets terecht.

Er bestaat geen twijfel, dat de overgrote meerderheid van het onderwijzend personeel de nieuwe voorschriften over het werven voor de jeugdinwijding op scholen naar best vermogen zal saboteren. Dit neemt echter niet weg, dat de druk op hen steeds toeneemt en zij in steeds groter gewetensconflicten geraken. De nieuwe campagne der godlozen kan dit slechts bevestigen.

Lucas Bols deed goede zaken

Amsterdam. — De bedrijfsresultaten over 1954 van de N. V. Amsterdamsche Likeurstokerij „'t Lootsje" der Erven Lucas Bols te Amsterdam, de oudste distilleerderij ter wereld, die dateert uit 1575 waren gunstig, in het bijzonder van de buitenlandse dochter-ondernemingen en geaffilieerde bedrijven.

De omzetten van het concern hebben die van het topjaar 1951 overtroffen. De exploitatiewinst en andere inkomsten tezamen bedroegen *f* 5,5 millioen, tegen 4,9 millioen in het voorgaande boekjaar. De winst ter verdeling bedroeg *f* 1,6 millioen (v.j. *f* 926.000), waarbij het dividend werd vastgesteld op 12% (v.j. 11%).

Twee aanverwante bedrijven, t.w. Likeurstokerij Wijnand Focking en de H. Bootz' Distilleerderij N.V., beiden te Amsterdam, werden in het verslagjaar overgenomen.

Het concern heeft thans 6 dochterondernemingen en geaffilieerde bedrijven in Nederland en 12 in het buitenland, t.w. in België, West-Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Zwitserland, Oostenrijk, Spanje, de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Canada, Argentinië, Brazilië en de Unie van Zuid-Afrika.

Op de jaarvergadering deelde de directie mede, dat de gang van zaken in het eerste halfjaar 1955 bevredigend was; voor 1955 wordt een gunstig resultaat verwacht.

— De Amerikaanse minister voor de luchtvaart heeft bekend gemaakt dat momenteel in Amerika proeven worden genomen met geleide projectielen die een actie-radius hebben van 8000 kilometer.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

13

Voor het huis waar de Stojke's woonden hield diezelfde middag een grote boerenwagen stil, met twee kleine, verwaarloosde bruine paarden, bij wie de ribben haast door het vel staken. Zij begonnen dadelijk te grazen van het gras langs de wegberm, terwijl de voerman van de wagen sprong, het hek opentrapte en naar binnen kwam. Van achter op de wagen sprongen twee Russische manschappen, geweren in de hand, messen in de gordels.

„We vorderen het huis," zei de Pool.

„Waarvoor?" zei Annchen.

„Gaat je niet aan."

Erlof's moeder kwam naar voren. Zij wees hun de weg door het huis, opende deuren, was waardig maar vriendelijk, alsof zij gasten ontving die zij niet zelf had gevraagd, maar die zij toch niet onheus wilde behandelen.

„Je hebt drie kinderen," zei ze, „die heb ik op de wagen zien zitten. Ik zal voor ze laten koken. Misschien hebben ze in lang geen echt huis gehad. We hebben hier een grote tuin. Dat zal ze goed doen. Misschien komen jullie uit de stad?"

De man was tevreden met het onderhuis. Boven konden zij blijven wonen. Erlof's moeder zei niet dank je. Ze zei: „Misschien zullen we elkaar kunnen helpen." Dat laatste zei ze in het Pools.

De man keek haar verrast aan.

„Ik ben opgegroeid aan de grens," zei ze.

Hij antwoordde niet. Zijn smalle donkere kop met de wat scheve neus keek haar aan met een mengeling van wantrouwen en opluchting.

„Ik ga hier zaken doen," zei hij.

Toen keerde hij zich om een verdween naar de wagen.

Hij begon alles uit te laden: een vrouw, drie kinderen, en een eindeloze hoeveelheid kisten, koffers en manden. Op de koffers stonden telkens weer verschillende letters. Het was geen huisraad, geen inboedel, het leek een verzameling bij elkaar gestolen en uit allerlei winkels en huizen gepikte goederen.

„Ik richt hier een winkel in," zei hij, toen hij even later Erlof's moeder passeerde.

„Wat ga je verkopen?" vroeg ze.

„Zul je vroeg genoeg zien," antwoordde hij.

„De pap voor de kinderen is klaar," vervolgde ze.

De kinderen kwamen, drie spichtige, grauwbleke mensjes, twee meisjes en een jongen; het was alsof ze niet konden lachen of huilen, hun gezichten stonden strak en oud en met grote passieve ogen. Ze zeiden niets, ze knikten niet, ze gingen voor hun pap zitten en aten. Aten! Erlof's ogen werden eerst groot als theeschoteltjes, toen kwamen er tranen in die hij haastig met zijn mouw wegveegde, daarna rende hij de keuken uit.

„Die kinderen hadden honger, moeder!" zei hij boven.

„Ze hebben in geen jaren genoeg te eten gehad, jongen," zei zijn moeder.

Koopman Stavsky — zo noemde hij zich — richtte zich beneden in. De hele nacht werkte hij door. Hij timmerde en sjouwde en pakte uit en zijn vrouw rende heen en weer als een magere muis en deed alles wat hij zei.

Toen Erlof en zijn moeder de volgende morgen beneden kwamen wees hij trots op zijn „winkel".

Het was werkelijk een soort winkel geworden en met wat voor koopwaar! Daar waren vaasjes en wekkers, fototoestellen en eierkokers, ketels, koperen bedkruiken, bonbonmandjes, allerhande goedkope sieraden, souvenirs uit Spankenhau — een grote kuurplaats die hij had moeten doortrekken —, witte kappersjassen, ergens in coiffeurszaken gebruikt-en-wel opgehangen en door hem op de doortocht „gevonden", tondeuses, flessen eau de cologne, haarborstels en versierde kammen, brillen en nachtlampjes.

„Dit is een paradijs voor een Rus," zei hij trots met een wijde armzwaai naar alle kanten.

— Verwacht hij dat ze volgens de regels van de kunst dit alles bij hem len kopen? vroeg Lene Stojke zich ververbaasd af.

Maar hij bracht haar naar buiten en wees trots op het bord boven zijn deur. Het was een dergelijk bord als het huis eerst boven de voordeur had gehad, het waarborgde Russische bescherming in Duits, Russisch en Pools.

„Dat heb ik gekocht voor een veldkijker en een filmtoestel," zei hij slim lachend. „Dat is meer waard dan goud."

Erlof zocht toenadering tot de kinderen. Hij bracht zijn trein met rails naar de tuin, en achter het huis — op het erf van gestampte aarde — trachtte hij met ze te spelen.

„Andere mensen verstoppen alles uit angst dat het gevorderd zal worden," zei koopman Stavsky.

Erlof's moeder glimlachte: vorderen was een mooi woord voor stelen. Dat zou zeker in alle landen zijn gebruikt.

„Ik ben niet bang dat bij ons iets gestolen zal worden," zei ze.

„Maar als jij veel hebt en de ander niets heeft?" vroeg de man.

„Dan geef ik het liever," zei ze.

De Pool haalde zijn schouders op. Hij mocht deze Duitse vrouw graag lijden, tot zijn eigen grote verbazing, maar tegen zo veel onverstand kon hij niet op. Alsof je het voor het kiezen had in het leven! Had hij moeten wachten tot ze hem alles hadden gegeven? Hij lachte schamper. Dan waren hij en zijn vrouw langs de weg omgekomen, en die kinderen......

„Die kinderen zijn niet van mij," zei hij opeens. Hij keek naar de blauwe lucht alsof hij geen antwoord verwachtte.

„Heb je ze meegenomen?" vroeg zij.

„Mmm-mm." Zijn antwoord was half, hij kon nog niet goed spreken over deze herinnering.

Erlof's moeder zweeg ook. Zij keek niet naar de blauwe lucht, maar naar de pereboom „Kijk, die zal gauw in bloei zijn," zei ze. „Dikke knoppen al. Misschien ben je nog hier als de vruchten rijp zijn. Dan kunnen de kinderen er van eten."

„De vader is door jullie naar Duitsland gesleept, later hebben ze zijn doodsbericht gekregen, als dwangarbeider in een fabriek in Berlijn gedood door een Engels bombardement." Hij zag niet hoe bij het woord „jullie" de mond van de vrouw pijnlijk vertrok.

(Wordt vervolgd)

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Behalve de theorie dat de Brit stamt uit Babylon, een theorie die men, naar wij hier onlangs hebben aangetoond, met vele bewijzen kan staven, en de theorie dat de Britten de nazaten en wettige erfgenamen zijn van de elf verdwenen stammen van het uitverkoren volk, is er een derde stelling volgens welke Egypte, het land van piramiden, palmen en kamelen, de bakermat zou zijn van de bolhoedige baconeters van Brittannië. Wij zelf zijn, op wetenschappelijke gronden natuurlijk, afkerig van deze laatste stelling en hechten weinig waarde aan de argumenten die naar voren gebracht plegen te worden om haar te bewijzen. Het feit bijvoorbeeld dat in Engeland (in tegenstelling met Amerika) de vrouw een ondergeschikte positie inneemt in vergelijking met de man, een omstandigheid die de ontwikkeling verklaart van het typisch Engels instituut van de voor vrouwen niet toegankelijke oude en aristocratische clubs, en dat de vrouw in Egypte eveneens ondergeschikt was aan de man, achten wij als argument weinig steekhoudend. Want de ondergeschiktheid is vrijwel het enige wat de Egyptische vrouw van weleer gemeen had met de Britse dames van heden. De andere vrouwelijke gewoonten in Egypte verschilden zo aanmerkelijk, ja, opzienbarend van die in Groot-Brittannië dat men in geen enkel opzicht van een gelijkenis kan spreken. Wij herinneren slechts aan het gedrag van de Egyptische vrouwen bij hun jaarlijks uitstapje langs de Nijl naar de stad Boebastis. Niet slechts maakten de Egyptische dames met behulp van ratels, fluiten en grote monden een weerzinwekkend lawaai tijdens hun uitvlucht, doch bovendien richtten zij zich tot de vrouwelijke bevolking van de dorpen die zij in hun boot passeerden met de meest verfoeilijke, ongekuiste en on-Engelse verwensingen. Zulk optreden hebben wij nimmer waar kunnen nemen bij op de Theems' spelevarende Engelse dames. Ook de zonderlinge wijze waarop niet slechts Egyptische vrouwen, doch ook Egyptische mannen omgingen met katten, honden, varkens, krokodillen en koeien heeft geen parallel in de Engelse omgangsvormen ten aanzien van deze zelfde dieren.

Zuilen in het zand

Er is evenwel een argument dat zeer moeilijk te weerleggen is, het feit namelijk dat zoveel Engelsen, en vooral zoveel Engelse dames, geloven dat zij in een vorige incarnatie een Egyptische poes, een Egyptische prinses of zelfs Cleopatra zijn geweest, d.w.z. natuurlijk Cleopatra de Zevende, de maitresse van Caesar en later de maitresse en vervolgens gemalin van Antonius. Dit onmiskenbare feit zou ons voor een grote moeilijkheid plaatsen, indien er niet zoveel Engelse dames tegelijk meenden dat zij een (hogere) reincarnatie zijn van wijlen Cleopatra die zich zonder een zweem van liefde en louter uit eerzucht wierp in Romeinse armen. Want tenzij Cleopatra niet een koningin was, doch een meisjesinternaat, een weeshuis of een huishoudschool, is het moeilijk te verklaren niet slechts hoe zoveel Engelse dames allemaal tegelijk vroeger Cleopatra geweest kunnen zijn, doch ook hoe achtereenvolgens Caesar en Antonius zo hevig verliefd hebben kunnen worden op wat eerder lijkt op een massa-beweging of een vrouwenvereniging dan een enkele schone en welgestelde koningin. Dit argument van de reincarnatie van Engelse dames uit de vroegere staat van Egyptische poes, prinses of koningin, wordt bovendien ... met betrekking tot Cleopatra VII aanmerkelijk verzwakt door de omstandigheid dat laatstgenoemde, ofschoon zij verklaarde af te stammen van de zonnegod Ammon-Re, geen enkele druppel Egyptisch bloed in haar schone aderen bezat, doch van Macedonische afkomst was, hetgeen een Engelse aanspraak op een Egyptische origine aanmerkelijk verzwakt.

Merkwaardig genoeg is er evenwel één argument dat wij nooit naar voren hebben horen brengen door hen die menen dat de voortreffelijke eigenschappen van de Brit van heden slechts het gevolg kunnen zijn van nilotische afkomst, een argument dat wij zelf gevonden hebben en dat wij gaarne ten geschenke geven aan die Britten die menen dat der Britten bakermat gastvrijheid verleende aan het biezen mandje van Mozes. In Egypte namelijk bestond de gewoonte, althans in één stad, om een wedstrijd te houden voor omroepers, waarvan de winnaar een zeer uitzonderlijke beloning ontving. Die ene plaats waarvan met zekerheid vaststaat dat men er deze jaarlijkse wedstrijden organiseerde was Oxyrhyncus, een oude Egyptische stad gelegen aan de rand van de woestijn geenszijds van de Bahr Yoesoef ten westen van de Nijl. Vandaag rest van Oxyrhyncus slechts een enkele zuil, een enkele muur-rest uitstekend boven het zand. Zelfs de vruchtbare bovengrond is in de loop der eeuwen door de fellah's afgegraven en weggedragen naar het dal waar hij, verspreid over de laag gelegen akkers, de lafenis ondergaat van het irrigatiewater van de Nijl. Van de geschiedenis van de stad is bijna niets met zekerheid bekend, doch Oxyrhyncus is de rijkste vindplaats geweest van oude papyri sinds Grenfell en Hunt en in 1896 hun opzienbarende opgravingen begonnen. Onder meer vond men er in 1906 een papyrus bevattende negenhonderd regels van een verloren gegane geschiedenis van Griekenland, wellicht geschreven door de Griekse balling Theopompus. Doch de vondst die ons boven alle aldaar gedane vondsten boeit is een fragment waaruit blijkt dat in Oxyrhyncus in de tweede helft van de derde eeuw na Christus de, misschien ook elders in Egypte voorkomende, gewoonte bestond om jaarlijks wedstrijden te houden waarin werd uitgemaakt wie de beste omroeper, de beste trompetter en de beste dichter was, en aan het eind waarvan aan de winnaars een alleraantrekkelijkste prijs werd toegekend van een soort dat wij niet langer kennen, helaas, want hoe zou aanstonds in onze moderne maatschappij het aantal dichters, omroepers en trompetters toenemen!

Een haat voor bonen

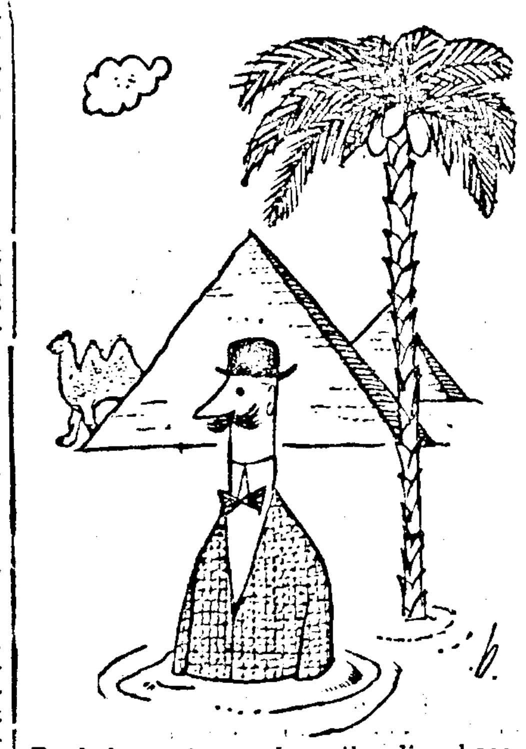
Nu is bij ons weten Engeland het enige land ter wereld waar men niet slechts nog heden omroepers kent die een officieel erkend en gewaardeerd bestaan leiden en die een eigen ambtsgewaad bezitten en die voorzien van een handbel rondgaan door veler dorpen straten om te doen wat het eens omroepers plicht is te doen, doch waar bovendien ieder jaar wedstrijden worden gehouden om uit te maken wie de kampioen is aller omroepers. Dit feit nu, dat Engeland een traditie bezit welke vele eeuwen geleden eveneens werd geëerd in Egypte geeft ongetwijfeld ernstig te denken. Wij moeten degenen die menen dat het Britse bloed rijk versierd is met Pharanonische bloedvaten evenwel waarschuwen dat er een kleine twijfel bestaat ten aanzien van de vraag of de omroepers van Oxyrhyncus wel omroepers waren. Het zou misschien veiliger zijn hen herauten te noemen, en het is niet helemaal duidelijk wat bedoeld wordt met het woord heraut. Een heraut kan een mijnheer zijn die met trompetgeschal de komst van zijn meester aankondigt. Maar uit de omstandigheid dat Oxyrhyncus naast een herautenwedstrijd ook een trompetterswedstrijd kende, bewijst ons inziens dat de bedoelde herauten geen trompettenherauten waren. Een andere persoon die men heraut placht te noemen was de man wiens taak bestond in het overbrengen van boodschappen van vorst tot vorst, van hof tot hof. Doch indien de Egyptische herauten slechts boodschappen waren, zou het moeilijk zijn zich voor te stellen hoe men een wedstrijd kon organiseren om te zien wie het beste kon boodschappen. Nog een andere functie van een heraut was voor te lopen, d.w.z. voorloper te zijn van het een dan wel van het ander.

Maar ook een wedstrijd bedoeld om uit te maken wie het meest uitblonk in voorlopigheid lijkt al even weinig gemakkelijk te organiseren, even moeilijk wellicht als het organiseren van een scholastisch engelenbal op de punt van een naald. Er rest slechts een andere functie voor de heraut, die van omroeper zonder meer, zoals vandaag in Engeland het college van herauten feitelijk bestaat uit een soort luxe-omroepers die met rijk geborduurde tabbaards aan met luide stem het overlijden van de vorst en de troonsbestijging van de opvolger aankondigen in het openbaar. Het ligt derhalve voor de hand dat wij hier te doen hebben met omroepers en omroeperswedstrijden en met een functie en een jaarlijkse publieke vermakelijkheid, die eens bestonden in Egypte, die nog heden bestaan in Groot-Brittannië, waar eens per jaar de dorpsomroepers, getooid in pluimsteek en wijde mantel en gewapend met een grote handbel, met elkander wedijveren in het opzetten van grote monden, en waar de grootste schreeuwlelijk gaat strijken met de prijs, meestal een geld-prijs, doch nimmer van zo grote waarde als die welke placht te worden toegekend in Oxyrhyncus generzijds van de Bahr Yoesoef ten westen van de Nijl. Want wat ontvingen in Oxyrhyncus de dichter die het zoetst zong, de trompetter die het schoonst blies de omroeper die het luidst omriep? Zij ontvingen voor de duur van een jaar vrijstelling van alle belastingen.

Ofschoon wij beseffen dat wij menig aanhanger van de Egyptische theorie over het ontstaan van de Brit nieuwe moed hebben ingeblazen door de publicatie van dit nieuwe bewijsmateriaal over de mysterieuze verbondenheid tussen het huidige Britse ras en de oude Egyptenaren, zijn wij, zoals wij eerder zeiden, persoonlijk niet bereid, deze theorie te aanvaarden, zulks op grond van de grote en onoverbrugbare verschillen, die die Britten onderscheiden van de bouwers van de piramiden. Wij hebben reeds gewezen op het schandalig optreden van de Egyptische vrouwen tijdens hun jaarlijks uitstapje naar Boebastis, het grote Egyptische kattenkerkhof gelegen in de Nijldelta. Er zijn evenwel andere opmerkelijke verschillen, waarvan in de eerste plaats verdient genoemd te worden de omgang met bonen. Er bestaat in Engeland een gerecht geheten „baked beans". Dit zijn alomtegenwoordige witte bonen in tomatensaus, die men koopt in blik en die men in warme of koude staat tot zich wordt geacht te nemen. Ze genieten een angstwekkende populariteit onder de Britse inheemse bevolking en men kan ze in alle cafetaria's zien opgebaard, in kille staat op natte en vermoeide stukken geroosterd brood. Indien een oude Egyptenaar zoiets gezien had zou hij gewalgd hebben, want in Egypte was men de boon zo vijandig gezind dat het verboden was in het gehele land zelfs maar een enkele boon te planten. Indien desondanks ergens spontaan een boon ontlook op Egyptische bodem, zou het bij geen Egyptenaar opgekomen zijn zich aan deze boon, in welke vorm dan ook, te buiten te gaan. De priesters gingen zelfs zover dat zij, als zij in het voorbijgaan een boon passeerden, de blik afwendden van zo iets onreins. Een zo intense bonenpassie aan Britse zijde, en een zo intense bonenhaat aan Egyptische zijde maken het hoogstonwaarschijnlijk dat de Britten zich mogen beroepen op Egyptische komaf.

Voorts hadden de Egyptenaren een bijna even grote afschuw voor varkens als voor bonen. Als een Egyptenaar bij ongeluk een varken had aangeraakt, was het zijn plicht zich onverwijld naar de rivier te reppen en zich met kleren en al in het water te werpen om zich te reinigen van de bezoedeling. Varkenshoeders golden als zo onrein dat zij i... geen enkele Egyptische tempel werde... toegelaten. En zonen en dochters va... varkenshoedersgezinnen konden alle... maar trouwen met andere zone... en dochters van varkenshoeders. ... Engelsen daarentegen hebben varke... zeer lief. De hereboer, en waar zi... meer hereboeren te vinden dan in E... geland, zal zelden verzuimen de Zonda... morgen te heiligen door naar de va... kensstal te gaan en er kopjekrauw ... spelen met zijn lievelingsvarken. Verr... weg de meeste Engelsen zegenen ... ochtendstond met het nuttigen van ... bakken bacon en ook alle andere vo... men van varkensvlees zijn zeer b... mind in Groot-Brittannië.

Degenen die menen dat de Britten a... komstig zijn uit Egypte wijzen ook ... de grote liefde die zij, behalve aan hor... den, paarden, witte muizen en marm... ten, toedragen aan de kat. Maar ... Britse poesenliefde is slechts een zwa... ke afglans van de liefde en de go... vruchtige eerbied die de Egyptenar... koesterden voor de poes. Want n... slechts hadden de Egyptenaren de ge... woonte om hun als heilig beschouwd... katten te balsemen alvorens hen te b... graven in Boebastis, maar ook hadde... zij de gewoonte, naar Herodotus ve... haalt, om bij het uitbreken van bran... in een particuliere woning onmiddelli... tezamen met buren en toevallige voor... bijgangers het orandende huis te om... singelen om te beletten dat de op straa... spelende katten, die daartoe in Egyp... blijkbaar neiging bezaten, zich in d... vlammen zouden storten. Het voorkomen van een dergelijke tragedie was belangrijker dan het blussen van de brand en het redden van het huisraad. En indien een poes er desondanks in slaagde zelfmoord te plegen, ging geheel Egypte in de rouw. Noch van deze gewoonte, noch van de Egyptische gewoonte zich de wenkbrauwen af te scheren als een poes een natuurlijke dood was gestorven, is in Engeland ook maar iets overgebleven. Vandaar dat wij, alle in Engeland herboren Cleopatra's ten spijt, en ondanks de omroepers en de omroepwedstrijden, weigeren te geloven dat de Britten hun ongetwijfeld uitstekende kwaliteiten hebben geërfd van Cheops en Amenhotep, van Senwosret, Ramses en de schone Nefertiti.

De bakermat van de bolhoedige bacon-eters van Brittannië

Huidig SOS-systeem op de helling

Te Gothenburg is een conferentie belegd van de „Baltic and Northsea Radiotelephone Conference" (BNRC), met deelneming van 100 gedelegeerden uit België, Nederland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Ierland, IJsland, Noorwegen, Polen, Sovjet-Rusland, Oost- en West-Duitsland en Zweden. De Verenigde Staten hebben enkele waarnemers gezonden.

Op deze conferentie wil men conventies opstellen voor de veiligheid ter zee door middel van radio-telefonie. Men wil een geheel nieuw systeem ontwikkelen in geval van ongelukken en scheepsrampen. Het huidige S.O.S.-systeem in morsetekens heeft vele gebreken. Dikwijls zijn er vele storingen door interrupties van andere stations.

Ook zal er een gedachtenwisseling worden gevoerd over de berichtgeving tussen de diverse reddingsposten van de verscheidene landen.

Kabelbaan in Venezuela belooft attractie te worden

Caracas. — Met de uitbreidingen, die het Venezolaanse ministerie van openbare werken aan het reeds in uitvoering zijnde traject Caracas-top van de Avila denkt te geven, zal dit kabelbaanproject een toeristische attractie van de eerste orde worden.

Deze baan zal namelijk Caracas met La Guaira verbinden over de bergrug, die beide steden van elkaar scheidt, en zal bestaan uit de trajecten Caracas-top van de Avila (3.100 meter lengte), top Avila-top Galipán (2.600 meter) en top Galipán-La Guaira (4.000 meter). De gehele lengte zal derhalve 9.700 meter worden, waarbij als hoogste punt een niveau van ongeveer 2.600 meter boven zeespiegel bereikt zal worden. De op deze hoogte heersende temperatuur varieert tussen 3 en 20 graden en is derhalve zeer geschikt voor personen, die even een „frisse neus" willen halen. Het geheel wordt aangelegd door de firma Ernst Heckel uit Saarbrucken. Bij het station Avila (2.100 meter hoog) zal een hotel worden gebouwd met een restaurant, waar niet minder dan 800 personen tegelijkertijd een zitplaats zullen kunnen vinden, terwijl voorts een park zal worden aangelegd met o.a. een kunstijsbaan, welke laatste vooral wel een unicum voor de tropen zal zijn. Het traject Caracas-Avila zal in December a.s. in gebruik worden genomen, terwijl de resterende werkzaamheden waarschijnlijk in December 1956 gereed zullen zijn.

Damascus. — De Iraakse autoriteiten zullen films, waardoor misdaad, smokkelarij van verdovende middelen en andere onwettige activiteiten wordt aangemoedigd, gaan verbieden.

Moskou. — De 24-jarige Russische athleet Albert Ivanov verbeterde het wereldrecord 25 km hardlopen. Zijn tijd was 1 uur 17 min. 24 sec. Het oude record stond op naam van de Tsjech Zatopek met 1 uur 19 min. 11,8 sec. sinds October 1952.

TOM POES en de Doffe Doffer

2348 — De volgende middag was heer Bommel precies om één uur bij het bosmeer. Daar werd hij achter wat struikgewas opgewacht door Hiep Hieper. De schurk was in gezelschap van drie figuren, die er zeer ongunstig uitzagen. Ze waren gewapend met pistolen en droegen maskertjes voor de misdadige trekken — maar ze keken heer Ollie niet onwelwillend aan toen Hieper hem voortelde. „Deze heren", legde Hiep uit, „gaan een overval plegen op le markies, die hiernaast bij het meertje aan het picknicken is met de freule". „M-maar......" begon heer Ollie, schrikkend.

„Wacht even", vervolgde de ander, „jij komt toevallig voorbij, je hoort lawaai, je bedenkt je geen ogenblik, maar je rent er naar toe en jaagt deze heren weg. Nou, dan ben je een held, zeg nou zelf!"

„Ja, ja dat wel", gaf heer Bommel toe. „Eh...... jaag ik ze zo naar weg? Met mijn blote handen, als je begrijpt wat ik bedoel?"

„Welnee", zei Hieper, „hier is een kanon. Het is niet ge... maar dat hoeft ook niet. Er wordt door jou niet geschoten. N... alles duidelijk? Vooruit dan, jongens. Jullie gaan die markie... singelen."

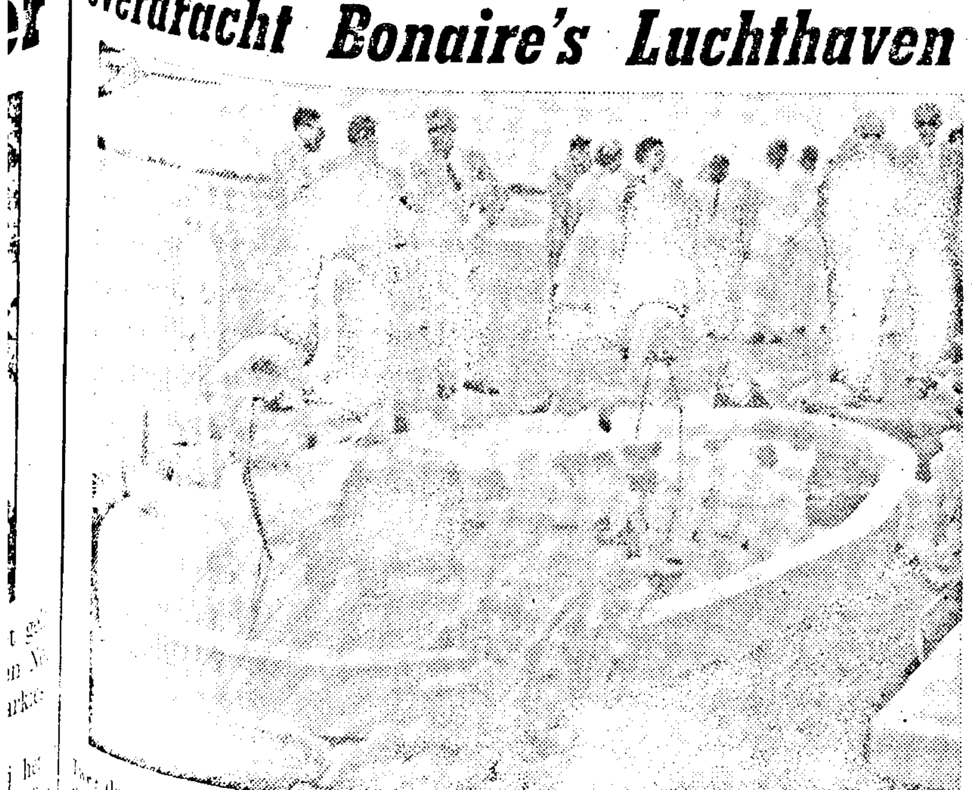
De markies zat intussen, geen kwaad vermoedend, bij het meertje en nipte aan het kostelijk voedsel. „Een fraaie dag, Hé...", sprak hij, „deze herfststemmingen wekken dichterlijke gevoelens..."

„Begint u nu ook al??" vroeg de freule pruilend. „Ik krijg ha... pijn als ik het woord dichter maar hoor!"

„Ik hoop," sprak de edelman onderwijzend, „dat je bij het w... dichten niet aan deze......... eh...... Bommel denkt. Men o... scheidt knoeiers, stamelaars, rijmelaars, verzenmakers, dichter... ...... experimentelen. Deze laatsten nu......"

„Oh kijk, wat enig!" riep Héloise uit, „daar komt meneer ... fer aan!"

Overdracht Bonaire's Luchthaven

flamingo's in een klein vijvertje, een natuurgetrouwe copie van de echte flamingo's in een omgeving, die typisch Bonairiaans is. Niet voor niets heet het vliegveld Flamingo Luchthaven. De flamingo's in het vijvertje laten de toerist niet lang in het ongewisse over wat Bonaire aan toerisme te bieden heeft.

(Vervolg van pag. 1)

naire. Wij zijn dankbaar dat ook Bonaire zijn deel heeft gehad in de opbloei van de zuster-eilanden Curaçao en Aruba, aldus spreker, die voor de goede daad van de Regering van de Nederlandse Antillen om Bonaire te voorzien van een, voor de tegenwoordige tijd, bruikbare luchthaven, mede namens de bevolking van Bonaire de Regering dankte.

De KLM spreekt

De directeur van het West Indisch bedrijf van de KLM, de heer V. Duburcq, schetste de baan als een ijzeren noodzaak voor de eilanden om uit hun isolement te geraken. Spr. vergeleek dit vliegveld met een fraai voorportaal op de drempel naar Bonaire's natuurschoon. De KLM, die het vliegbedrijf als een commerciële onderneming beschouwt, doet niets liever dan vliegen, maar er moet ook vraag zijn. De KLM kan, voor wat betreft het verkeer met Bonaire, rekenen op een betrouwbare baan met faciliteiten die aan alle eisen van het modern luchtvaartverkeer voldoen.

Sinds de luchtvaart op Bonaire zijn intrede heeft gedaan, is het gezamenlijk vervoer van vliegtuig en schip verveelvoudigd. Spr. was de mening toegedaan, dat de overheid, om hier zo'n moderne baan neer te leggen, een bewijs heeft gegeven van een juiste kijk op zaken. Want met deze baan is de weg geplaveid de eilanden dichter bij elkaar te brengen. Ook spr. wenste bevolking en bestuur van Bonaire van harte geluk met deze fraaie aanwinst.

Corps Consulaire wenst bevolking geluk

Dr. Julio Andreas Espinal dankte namens het Corps Consulaire het bestuur voor de ontvangen uitnodiging om acte de presence te kunnen geven. Spreker wenst de bevolking van harte geluk met deze enorme aanwinst, waarbij spr. van zijn bewondering wilde getuigen. Na gewezen te hebben op de eigenschap van de luchtvaart, n.l. dat het de bevolking der landen verbroedert, kon spr. constateren, dat Bonaire met dit vliegveld weer een stap gevorderd was op de weg, die leidt naar de verbreding van haar economische welvaartsbasis.

Dank zij de samenwerking

De heer ir. H. de Kiewit ging in op de totstandkoming van de baan — wij kunnen ons van een verslag ontslagen achten nademaal wij reeds op uitnodiging van de directie van de Curaçaose Wegenbouwmaatschappij over het vliegveld een uitvoerige reportage hebben gewijd — en wees er op, dat voor de bouw van een dergelijk groots project drie dingen nodig zijn. Dat is de opdrachtgever, die de opdracht verstrekt, in casu de Landsregering; dan de directie, in casu DOW, die de planner heeft opgesteld en tenslotte de uitvoerder, de Curaçaose Wegenbouw Mij., die het werk heeft uitgevoerd en een vliegveld heeft afgeleverd, dat terecht trots en bewondering afdwingt.

Dank zij de samenwerking tussen deze drie instanties is kunnen groeien wat nu tastbaar voor ons ligt. Tenslotte wenst spr. bestuur en bevolking van harte geluk met dit veld.

Flamingo Luchthaven

Het was inmiddels al laat geworden en aangezien van de „time-table" van de KLM slechts bij uiterste noodzaak kan worden afgeweken, zag de Gezaghebber de Haseth zich genoodzaakt zijn rede zeer kort te houden.

In het kort memoreerde hij de ontwikkelingsgeschiedenis van een vliegveld op Bonaire. Om de Gezaghebber alle recht te doen wedervaren zullen wij zijn redevoering, die niet geheel van historisch belang ontbloot is, morgen in zijn geheel plaatsen.

In zijn rede bedankte de heer de Haseth allen, die aan de tot standkoming van dit veld hebben medegewerkt, t.w. de Regering, de Staten, DOW en de uitvoerder, de Curaçaose Wegenbouw Maatschappij en haar actieve directeur, de heer Beyderwellen.

Het stationsgebouw werd verbouwd door Bohama, het eilandgebied Aruba zegde spr. dank voor de geschonken baanverlichting.

Hierna verzocht spr. de Gouverneur het vliegveld haar benaming te geven. Z.Exc. doopte het vliegveld Bonaire met de naam Flamingo Luchthaven, daarbij de wens uitsprekend, dat Bonaire zich met krachtige slagen verder zou mogen ontwikkelen.

Mevr. Struycken knipte daarna het lint door, dat de toegang vrij maakte tot het gezellig ingerichte stationsgebouw, waar een druk bezochte cocktail-party werd gehouden met als spécialité de Bonaire, de Flamingo-cocktail.

Een zeer drukbezochte cocktail-party waarop aanwezig waren de leden ui de begrotingscommissie van de Staten raadsleden van Bonaire, vertegenwoordigers uit handelskringen, verder ontmoetten wij er ook ir. Kwiers, Landbouwkundig ingenieur, en zijn charmante echtgenote.

Het gezelschap, dat de tocht naar Bonaire maakte, werd, dank zij de medewerking van het Bestuurscollege en de heer L. D. Gerharts, promotor van alles wat maar met Bonairiaans toerisme te maken heeft, rondgeleid. Bij het Lac werd er gezwommen, terwijl Radio Hoyer een speciaal programma uitzond dat op technisch merkwaardige wijze tot stand werd gebracht doordat men via de politie link-apparatuur Radio Hoyer had verzocht een speciaal programma via de Radio Dienst uit te zenden, hetgeen zeer geapprecieërd werd.

ARUBA

Modeshow ten bate Nationaal geschenk

Oranjestad. — De stemming begint er al in te komen. Het gebouw van de firma Mario S. Arends, waar ook de Watapana Club is ondergebracht, was een der eerste gebouwen waar de feestverlichting werd aangebracht. In de Watapana Club, reeds door het vuur der feestvreugde beroerd, zal Zaterdag 8 October a.s. van 16 tot 18 uur een modeshow worden gehouden, waarvan de baten zullen bestemd worden voor het Nationaal Geschenk.

De Witte Anjer actie

Oranjestad. — Gisteren schreven wij het reeds, zodra de tijd begint te naderen voor de een of andere gebeurtenis, dan komt van alle kanten de daadwerkelijke belangstelling los. Zolang die gebeurtenis niet voor de deur staat, kan men even goed proberen de Hooiberg te verplaatsen. Is het echter eenmaal zover, dan kan men op de mensen rekenen. Waar de Arubanen, afstammelingen van Hollandse pioniers, bekend zijn om hun Oranjegezindheid, zal men staat kunnen maken op hun loyale medewerking.

Het moge dus niet zo erg vreemd zijn, dat zelfs de gevangenen van het Huis van Bewaring op Dakota, verzocht hebben te mogen meehelpen bij de vervaardiging van de witte anjer. Dat op dit verzoek goedgunstig is beschikt, behoeft evenmin verwondering te baren.

De familieleden van de politie ambtenaren zijn ook al bezig met de vervaardiging van de anjer en de bestellingen beginnen binnen te druppelen. In dit opzicht hopen wij op een zware tegen.

Door de muur

Oranjestad. — Aan de politiewacht te San Nicolaas werd gemeld, dat een auto door de muur van een koraal aan de Bernhardstraat was gereden. Bij onderzoek bleek de auto reeds verdwenen te zijn, doch werd later opgespoord. Het was een personenauto, welke met een te grote snelheid had gereden. De schade aan de auto bedroeg f. 225.— en de koraalmuur werd over een afstand van 3 meter vernield.

Motorstoring

Oranjestad. — Het vrachtvliegtuig van de Ransa, dat des Donderdags goederen aanvoert, kreeg gistermorgen motorpech, hoewel niet van ernstige aard. Een ander vliegtuig dat onderdelen voor het eerste bracht, moest echter weer vertrekken om meerdere delen te halen. Vermoedelijk zullen daardoor de werkzaamheden aan het vliegtuig de gehele dag in beslag nemen.

SITHOC op derde plaats in basketball-competitie

DRAGONS (sub-kampioen) wint van S.D.L. (kampioen) met 32-21

Willemstad. — Gisteravond werd de laatste competitie-wedstrijd van de Curaçaose basketbalbond tussen Lightning en Sithoc, door Sithoc op de derde plaats beslag gelegd. Was Sithoc zo goed geweest in de andere wedstrijden dan was er mogelijk ook een tweede plaats door haar bezet. De wedstrijd op zich zelf werd sportief verspeeld en Sithoc won met klinkende cijfers nl. 54-30 van het zeer slecht spelend en schietend Lightning.

Hierna kreeg het publiek weer te genieten van een mooie wedstrijd tussen de bekende rivalen Dragons en S.D.L. Het is een wedstrijd geweest met een vlug tempo en er werden zeer mooie ballen geplaatst aan beide zijden. Vermelding dient vooral Valies die weer prachtig werk liet zien. De wedstrijd werd zeer sportief gespeeld en Dragons won met 32-21 van S.D.L.

Hierna nam Frater Andreas het woord om namens de bond allen te bedanken voor hun medewerking. Hij verzocht een driewerf hoera uit te brengen op Frater Arnold alsook voor de kampioen S.D.L. en sub kampioen Dragons. S.D.L. kreeg een eigendomsbeker en Dragons een aandenken. De wedstrijdleider H. Daal en Kamperveen, de referees R. Fosbrook, H. Daal, S. Romer, W. Lee, W. Grep, C. Boskaljon, R. Thijsen alsook de onvermoeide scorer Figaroa en tijdopnemer Jonis werden hartelijk bedankt. Na nog een dikke hoera op Frater Andreas kwam er een einde aan deze mooie avonden van de basketbalbond.

Eerste repetitie

Willemstad. — Op Dinsdag 4 October a.s. te 19.30 uur zal er in het St. Thomascollege (Hoogstraat) de eerste repetitie gehouden worden voor de cantate, welke door de verenigde zangkoren o.l.v. Dodo Boskaljon ten gehore wordt gebracht op de trappen van het KNSM gebouw.

Koorleiders en leden worden verzocht op Dinsdag 4 October precies te 19.30 uur aanwezig te willen zijn — muziek meenemen s.v.p. — voor de eerste repetitie.

New Port. — Het nieuwe Amerikaanse vliegdekschip „Forrestal" (59.000 ton) is voor een nieuwe proefvaart uit New Port vertrokken. De eerste proefvaart moest twee weken geleden afgebroken worden, omdat het smeersysteem van de schroefassen haperde.

Man in put gevallen

Willemstad. — Een politie-patrouille van Rio Canario verleende assistentie voor een man die in een vijftien meter diepe put was gevallen. Een van de agenten genaamd **Franken** is in de put afgedaald en heeft de man, die nog leefde er uit gehaald. Het slachtoffer is de 60-jarige J. A. die niet meer spreken kon maar slechts kreunde van pijn. Hij werd naar het St. Elizabeth Gasthuis gebracht en onder behandeling van een dokter gesteld. Naar de oorzaak van het ongeval wordt een onderzoek ingesteld.

Uitslagen Koningin Juliana beker

Groep I VOETBAL

Bedrijfschool C.P.I.M. — Peter Stuyvesant College 4-1.

Groep II

Canisius College — St. Franciscus College 3-1. Nieuwind College — Paulus College 5-2.

Groep III

Martinus de Porressch. — St. Dominicusschool 4-1.

KORFBAL Groep I

Maria Immaculata — Maria College 3-2.

De finale Korfbal groep II werd gespeeld tussen St. Philomenaschool en St. Martinusgesticht waarbij St. Philomenaschool met 2-3 won, en daardoor ook de beker won. Tijdens de finale, bevonden zich onder de aanwezigen; de heer G.A. Jansen, hoofd van de afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding, de heer R.G. da Costa Gomes, eilandelijk inspecteur van onderwijs. Dr Pieron, voorzitter van de Oranje Vereniging Frater M. Fidelius, ondervoorzitter en de heer G. Schrills, lid van de Oranje vereniging. Alsnog de heer D.S. de Windt, die de organisator van de schoolsport is.

Minister Luns in Ver. Naties over Suriname en Antillen

New York. — In zijn rede tot de Algemene Vergadering van de Ver. Naties zei Minister Luns ten aanzien van Suriname en de Nederlandse Antillen het volgende:

Sedert wij verleden jaar bijeen zijn geweest, heeft zich in het Koninkrijk een belangrijke ontwikkeling voorgedaan. De drie delen van het Koninkrijk hebben in gezamenlijk overleg een nieuwe grondwettelijke verhouding uitgewerkt en vrijwillig aanvaard. In deze verhouding bepaalt elk der drie Rijksdelen geheel zelfstandig zijn binnenlands beleid op basis van gelijkwaardigheid.

Het heeft in alle drie Rijksdelen grote voldoening gewekt, dat deze aanvaardbare figuur voor samenwerking in vrijheid en gelijkwaardigheid kon worden bereikt en dat, voor wat Suriname en de Nederlandse Antillen betreft, het doel, dat is gesteld in hoofdstuk XI van het Handvest, is bereikt. In de loop van de zitting zullen vertegenwoordigers der drie Rijksdelen gelegenheid hebben de V.N.-leden op de hoogte te stellen van de bijzonderheden van de nieuwe structuur van ons Koninkrijk.

Minister Luns zei verder: Er zijn verschillende punten voor onze agenda, die de grootste belangstelling van mijn delegatie zullen hebben. Op de allereerste plaats is daar de kwestie-Nieuw Guinea. Ik zal niet vooruitlopen op wat in de agenda-commissie zal worden gezegd. Ik wil slechts zeggen, dat de Nederlandse regering vertrouwt, dat deze kwestie niet op de agenda van dit jaar zal worden geplaatst. Alles, dat met enig nut over deze kwestie kon worden gezegd, is naar voren gebracht in de zitting van het vorig jaar. De Nederlandse delegatie heeft toen haar houding zeer duidelijk gemaakt en het standpunt van mijn regering is onveranderd gebleven. Wij hebben toen o.a. uiteengezet, dat de inwoners van Nieuw Guinea te zijner tijd de gelegenheid zal worden gegeven over hun politieke status te beslissen. Deze belofte is nog steeds van kracht en wij zullen eraan vasthouden. Hoewel ik het pleit van de heer Anak Agung voor een betere verstandhouding geheel onderschrijf en de ernstige wens van mijn regering vertolk om alles wat in ons vermogen ligt te doen om dit te bereiken, ben ik echter op één punt niet met hem eens. Wij zijn ervan overtuigd, dat, verre van de kwestie van toenadering te dienen, het op de agenda plaatsen en een daarop volgende discussie over de kwestie ernstig ons gemeenschappelijk doel zou schaden. Daarom kan ik het aandringen van de Indonesische regering om deze kwestie op de agenda te plaatsen slechts een betreurenswaardige en zelfs tragische vergissing noemen.

Kosteloze visa voor Israël

Voor de houders van Ned. paspoorten

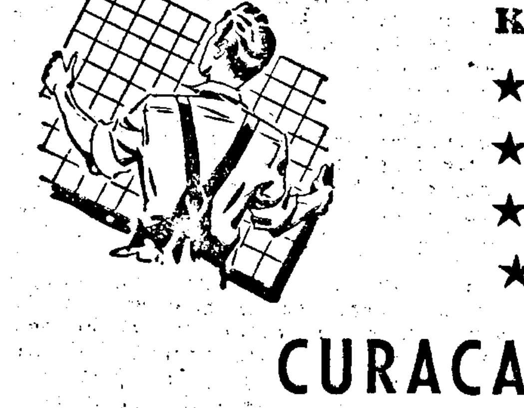
Willemstad. — Krachtens een overkomst tussen de regeringen van Nederland en Israel zijn de kosten, verbonden aan het verstrekken van visa, met ingang van 21 September j.l. vervallen. Dit geldt alleen voor houders van Nederlandse paspoorten.

Ter vermijding van misverstand zij de aandacht er op gevestigd, dat voor een reis naar Israël wél een visum moet worden aangevraagd, doch dat dit gratis verstrekt wordt.

Frankrijk zal hervormingen in N.-Afrika doorvoeren

New York. — Antoine Pinay, de Franse minister van buitenlandse zaken, heeft in de Algemene Vergadering der V.N. gezegd, dat Frankrijk de voorgenomen hervormingen in Marokko zal invoeren en dat een Marokkaanse regering zal worden gevormd. Pinay waarschuwde vervolgens tegen inmenging in Frankrijks plannen. "Frankrijk zal nimmer gedogen, dat wie dan ook de bestemming van een land in gevaar brengt, hetwelk het tot rust gebracht, verenigd en boven zijn aanvankelijk peil verheven heeft", aldus Pinay. Pinay noemde niet bij name een ander Frans bezit in Noord-Afrika, namelijk Algerije, maar uitte een duidelijke waarschuwing tegen "vreemde inmenging".

Algiers. — Het franse hoofdkwartier heeft meegedeeld, dat ten Noorden van Constantine 80 Algerijnse opstandelingen zijn gedood bij gevechten, waaraan Franse vliegtuigen, kanonnen en tanks deelnamen.

OPROEPING

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba

roept sollicitanten op voor de betrekking van

HOOFD VAN HET IN TE STELLEN BUREAU VOOR WELVAARTSZORG.

Onder dit bureau zal ressorteren de zorg voor de economische aangelegenheden en belangen van het eilandgebied, met name die betreffende industrie- en bedrijfsvestiging, bevordering van handel, scheepvaart en toerisme.

Vereist worden ruime practische ervaring op een of meer der bovengenoemde gebieden en het beheersen van de engelse taal. Wetenschappelijke opleiding in de economische of handelswetenschappen en het beheersen van de spaanse taal strekken tot aanbeveling.

Salaris en verdere dienstvoorwaarden nader overeen te komen.

Sollicitaties op zegel vóór 20 October a.s. te richten aan het Bestuurscollege voornoemd.

In de sollicitatie te vermelden geboortedatum en -plaats, burgerlijke staat, genoten opleiding, tegenwoordige en vroegere werkkring en verrichte werkzaamheden en referenties.

Oranjestad, 28 September 1955.
Het Bestuurscollege voornoemd.
De Secretaris, L. KERSTENS
De Gezaghebber, KWARTSZ

OPROEPING

EILANDGEBIED ARUBA

Op het Bestuurskantoor van het eilandgebied Aruba kan geplaatst worden een

MEESTER IN DE RECHTEN IN DE RANG VAN COMMIES.

Aanvangssalaris:

Ongehuwd: f. 699.— per maand;
Gehuwd: f. 913.— per maand, eventueel verhoogd met kindertoelage.

De benoeming zal geschieden in tijdelijke dienst; bij gebleken geschiktheid en na daartoe geneeskundig geschikt te zijn bevonden, kan evenwel na twee jaren benoeming in vaste, pensioengerechtigde dienst volgen, mits op het tijdstip van indiensttreding de 35-jarige leeftijd nog niet is bereikt.

De te benoemen functionaris zal voornamelijk worden belast met werkzaamheden van redactionele aard en o.m. ook met de procesvoering ten behoeve van het eilandgebied in eenvoudige zaken, zoals die betreffende alimentatie, woninghuren e.d. Zij die beschikken over administratieve ervaring op de secretarie ener kleine of middelgrote gemeente of een daarmede gelijk te stellen overheidsdienst of -instelling, genieten de voorkeur.

Op zegel gestelde sollicitaties vóór 15 October a.s. te richten aan het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba.

In sollicitatie te vermelden: geboortedatum en -plaats, burgerlijke staat, praktijk en referenties.

Aruba, 29 September 1955.
Het Bestuurscollege voornoemd,
De Secretaris, L. KERSTENS
De Gezaghebber, KWARTSZ

Eilandgebied Aruba

Ten kantore van de Gezondheidsdienst op Aruba bestaat gelegenheid voor de plaatsing van een

administrateur.

Gegadigden moeten tenminste in het bezit zijn van een Mulo-diploma en beschikken over een zeer ruime administratieve ervaring, waardoor zij in staat zijn zelfstandig te werken.

Aanstelling zal geschieden op een aanvangssalaris van f. 631.— voor ongehuwden en van f. 827.— voor gehuwden zonder kinderen.

Op zegel gestelde en met de hand geschreven sollicitaties vóór 10 October a.s. in ten zenden bij het Bestuurscollege van het eilandgebied Aruba.

In de sollicitatie te vermelden: geboortedatum en -plaats, burgerlijke staat, opleiding, praktijk en referenties.

Aruba, 29 September 1955.
Het Bestuurscollege voornoemd,
De Secretaris, L. KERSTENS
De Gezaghebber, KWARTSZ

Centrale leiding in politie-organisatie gewenst

Paramaribo. — Na een verblijf van twee weken in Suriname is hoofdcommissaris G. Staal van de Rotterdamse Politie teruggekeerd naar Nederland.

Het hoofddoel van zijn komst was oriëntatie om de mogelijkheden na te gaan van uitwisseling van politiepersoneel.

Wat dit punt betreft kon hoofdcom missaris Staal op een persconferentie nog geen definitief oordeel geven. We kon hij er onmiddellijk op wijzen da de salariëring in Suriname in verge lijking met Nederland niet zo gunstig is voor de politieman. Bovendien is de organisatie van de politie in Surinam anders dan in Nederland. De hoofd commissaris was van mening da eventueel naar Suriname te zenden politiemannen zeker niet minder ba ten zullen mogen genieten dan de Nederlandse militairen die naar Suriname gezonden worden.

Over de organisatie van de Surinaamse politie was hij van mening dat een centrale leiding gewenst is. Momenteel is de toestand zo, dat verscheidene autoriteiten zich met de politieorganisatie bemoeien.

De hoofdcommissaris heeft tijdens zijn verblijf in Suriname flink gefotografeerd en hij is van plan in Nederland lezingen te geven met lantaarnplaatjes van zijn kleurenfoto's. Hij had de unieke gelegenheid bosneger dansen mee te maken.

Ik heb met grote belangstelling al de bevolkingsgroepen gadegeslagen met hun kleurige costuums, zei hij. Knap warm heeft de hoofdcommissaris het gehad, maar het was dan ook bijzonder heet tentijde van zijn bezoek.

Met verbazing heb ik naar het leslokaal waarin we nu zitten gekeken, vertelde hij op de persconferentie vlak voor zijn vertrek. Een open ruimte zonder wanden. Mijn eerste vraag was waar zijn de ramen gebleven. Maar dat zijn zo de dingen waar men als vreemdeling uit een koud land in het begin gek tegen aan kijkt.

Door bemiddeling van de hoofdcommissaris worden uit Nederland hekken verscheept, die bij het bezoek van het Koninklijk Paar gebruikt zullen worden om het publiek met een minimum aan personeel aan te geven waar hij wel en niet mag komen. Door welwillendheid van de hoofdcommissaris van Amsterdam, die de hekken afstaat kan deze levering nog tijdig verscheep worden.

Surinaamse Regering lijdt morele nederlaag

Paramaribo. - Naar aanleiding van de bevreemding die het Hof van Justitie uitspraak over het ontslag dat de regering aan dr. R. Tjong Joe Wai gaf, 2 dagen voordat de zaak voor het Hof in appèl zou komen, schrijft „Suriname" dat het vonnis hierop neer komt dat de regering en de minister er van beschuldigd worden een burger de gelegenheid om recht te zoeken hebben ontnomen. Het blad meent dat de regering blijkbaar vreesde de kans te lopen een nederlaag te lijden en zich daardoor heeft laten verleiden tot een daad die repercussies moet hebben. Wat zij bereikt heeft is dat zij een morele nederlaag heeft geleden.

„Nieuw Suriname" vraagt zich af wat men in het buitenland van de Surinaamse regering moet denken. Het blad hoopt, dat de regering straks bereid zal zijn de consequenties te dragen voor haar daden, consequenties die zij zelf heeft opgeroepen.

Aangetekend zij hier dat de eerste verantwoordelijke persoon, de minister van volksgezondheid, A. Faverey, tentijde van het ontslag in de Verenigde Staten vertoefde op een medische conferentie. Het ontslag werd getekend door zijn vervanger, dr L. Rens minister van financiën, door de premier en de gouverneur.

Rome. — De Italiaanse premier, Segni, en de minister van buitenlandse zaken, Martino, hebben een Westduitse uitnodiging tot een bezoek aan Bonn van 21 tot 23 October aangenomen.

Nederl. B.-elftal wint van militair elftal

's-Hertogenbosch - Het Nederlands B-elftal speelde in het Stadion De Vliert te Den Bosch tegen het Nederlands militair elftal en won verdiend, maar niet overtuigend met 2—1. Ook bij de rust was de stand hetzelfde. Voor de keuze-commissie bleek wel talent aanwezig te zijn, maar geen stralende lichtpunten voor aanvulling van het Nederlands A-elftal, welke dringend nodig is. De nationale backs Wiersma en Kuys waren betrouwbaar, maar niet in blakende interlandvorm. Heinen door velen ernstig candidaat als middenvoor voor het Holland-team beschouwd, imponeerde evenmin al scoorde hij het eerste doelpunt voor het B-team. Wat Clavan kan, wist de commissie reeds. Hij is goed, soms ook samen met Tummers (M.V.V.), maar Van Beurden (B.V.V.) viel tegen. Een opvallend speler was verder De Jong (Willem II).

Het voorlopig Ned. elftal

's Gravenhage. — De K.N.V.B. heef de volgende 16 spelers aangewezen waaruit het voorlopig Nederlands elftal gekozen wordt, dat 5 October te Rotterdam een oefenwedstrijd speelt tegen de Engelse tweedeklasser Fulhem in verband met de komende ontmoeting Nederland-België:

De Munck (Fortuna), Feijt (Willem II) Wiersma (P.S.V.), Thys (N.A.C.) Kerkum (Feyenoord), Schaap ('t Gooi) Van der Hart (Fortuna), Klaassens (V.V.V.), Brusslers (P.S.V.), De Bruyckere (Willem II), Timmermans (A.D.O.), Huis (Fortuna), Clavar (Scheveningen-Holland Sport), Heiner (H.V.C.), Van der Kuil (Ajax) en Carlier (Fortuna).

Rabbijn A. SCHUSTER tot opperrabbijn benoemd

Amsterdam. — De ressortale raad van de Nederlandse Israelietische hoofd-synagoge heeft rabbijn A. Schuster per 1 December benoemd tot opperrabbijn als opvolger van de in December 1954 overleden opperrabbijn J. Tal

NEW YORK YANKEES winnen ook tweede wedstrijd in World Series

Tommy Byrne, een veteraan van 35 jaren, die gedurende het seizoen 16 wedstrijden voor de Yankees won en er 5 verloor, pitchte zijn club naar een 4—2 overwinning op de Dodgers in de tweede wedstrijd van de World Series. Byrne stond in negen innings slechts vijf honkslagen aan de Brooklyn Bums toe en sloeg zelf met een honkslag twee runs binnen in de vierde inning toen de Yankees alle vier runs scoorden.

Billy Loes werd hier door de Yankees met een aanval van 5 honkslagen uit de wedstrijd geslagen en werd vervangen door Don Bessent. Verder gebruikte Walter Alston de Brooklyn Manager Karl Spooner en Clem Labine als pitchers. De New York Yankees staan nu dus met 2—0 voor in de Series. Indien de Dodgers nu willen winnen dan moeten zij het volgende record, als dit een record genoemd mag worden, breken. Er heeft namelijk geen enkele club in 52 jaren nadat zij de eerste twee wedstrijden in de World Series hadden verloren, vier van de volgende vijf gewonnen om kampioen te worden van de Series. In 1953 wonnen de Yankees ook de eerste twee wedstrijden, maar toen de Series werden voortgezet te Ebbets Field, wonnen de Dodgers de volgende twee, de Yankees wonnen er echter weer twee om kampioen te worden. Net zoals in 1953 worden de volgende drie wedstrijden te Ebbets Field, het stadion van de Dodgers, gespeeld. Hoogstwaarschijnlijk zullen Johnny Podres en Bob Turley respectievelijk de pitchers zijn voor de Dodgers en de Yankees.

Opruiers lokken in Chili arbeidsconflicten uit

Santiago. — De Chileense minister van binnenlandse zaken, Osvaldo Koch, heeft verklaard, dat vijftien beroepsopruiers reeds enige tijd in Chili werkzaam zijn met het doel arbeidsconflicten uit te lokken. De opruiers doen zich voor als uitgeweken Spaanse republikeinen.

In uiterst linkse Chileense kringen beschrijft men Kochs verklaring als een poging om de goedkeuring van het Congres te krijgen voor de twee dagen geleden door de regering afgekondigde staat van beleg met het oog op de stakingen in Chili.

Rondom de ziekte van Eisenhower

Denver. — President Eisenhower had Donderdag een bevredigende dag zonder complicaties — aldus het jongste medische bulletin.

Het genootschap voor onderzoek naar hartziekten deelt mede dat het sedert de ziekte van president Eisenhouwer drie maal meer vragen van mensen boven de 40 jaar omtrent inlichtingen wat zij moeten doen ingeval van een hartaanval heeft ontvangen, dan tevoren.

Gemeld wordt dat drie vooraanstaande New Yorkse cardiologen nog nooit zoveel cliënten hebben gehad als thans.

Kwestie Nieuw Guinea op agenda Alg. Vergadering

New York. - De Agenda-commissie van de Verenigde Naties heeft Donderdagavond aanbevolen het geschil tussen Nederland en Indonesië over Nieuw Guinea op de agenda van de Algemene Vergadering te plaatsen. De uitslag van de stemming was 7 tegen 5 en 2 onthoudingen. Voor stemden Egypte, Ethiopië, Haiti, Mexico, Polen, Rusland en Siam. Tegen stemden Frankrijk, Luxemburg, Nieuw Zeeland, Noorwegen en Engeland. De Verenigde Staten en het Nationalistische China onthielden zich van stemming. De Chileense voorzitter van de commissie stemde niet mee.

Voor de stemming had minister Luns en ook mr. Schurmann verzocht de kwestie **niet** op de agenda te plaatsen daar zich sedert de Algemene Vergadering van 1954, toen de Algemene Vergadering weigerde een aanbeveling in het geschil te doen, geen nieuwe ontwikkelingen hebben voorgedaan en een nieuwe bespreking de kansen voor een beter begrip — dat eindelijk in zicht schijnt — slechts zou kunnen bederven.

Ook de Australische afgevaardigde Sir Percy Spender, verklaarde zich tegen. Nadat het voorstel van Nieuw Zeeland om bespreking der kwestie „voor het ogenblik" uit te stellen was verworpen, kwam de stemming met vermeld resultaat.

Cairo. — In Cairo gaat het hardnekkig gerucht, dat Amerika binnenkort een crediet van tien millioen dollar zal openen ten behoeve van Egyptische wapenaankopen in de Verenigde Staten.

Orkaan „Janet" woedt met grote kracht boven schiereiland Yucatan

Zeer veel slachtoffers onder bevolking

Ciudad Mexico. - De orkaan Janet, die in het Caraibisch gebied reeds talrijke slachtoffers heeft gemaakt, bereikte Donderdag Mexico ten Zuiden van Vera Cruz. Voor de verbindingen met de getroffen gebieden verbroken werden, werden in Ciudad Mexico verscheidene berichten om hulp ontvangen. De storm trok met een windsnelheid tot 175 kilometer per uur over het schiereiland Yucatan ten Noorden van Brits Honduras. Volgens de eerste berichten uit Quintana zijn daar 200 doden gevallen. In het stadje Chetumal kwamen bijna 100 mensen, merendeels kinderen, om het leven.

Een woordvoerder van president Cortines verklaarde dat het aantal gewonden op het schiereiland Yucatan mogelijk in de duizenden zal lopen. De waarnemend gouverneur van Brits Honduras deed per radio een oproep tot hulpverlening aan de slachtoffers. De overlevenden worden op het ogenblik naar Zuidelijker streken overgebracht. De waarnemend gouverneur zeide Jamaica te hebben gevraagd om tenten, voedsel en kleding. De Britse minister van Koloniën is telegrafisch om financiële steun gevraagd. In het district Corozal is een groot aantal ziekenhuizen, kerken, scholen en zijn vrijwel alle particuliere woningen vernield.

De opstandige Faroer

Kopenhagen. — De Deense minister van financiën, Viggo Kampmann, heeft besprekingen gevoerd met de autoriteiten van de Faroer-eilanden in Thorshavn over de jongste eis van de dorpsbewoners van Klaksvik, dat hun plaatselijke arts wordt toegestaan terug te keren. Kampmann begaf zich per vliegtuig naar de Noordelijk van Schotland gelegen eilanden, zodra de Deense regering op de hoogte was gesteld van de nieuwe betogingen door de bewoners van Klaksvik. De bewindsman zal een diepgaand onderzoek instellen naar de situatie alvorens naar Kopenhagen terug te keren.

De aansprakelijkheid van Luchtvaart Mij'en

's Gravenhage. — Vertegenwoordigers van 27 landen, waaronder Nederland, hebben te Den Haag een nieuwe luchtvaartovereenkomst getekend, waarbij de maximum aansprakelijkheid van de luchtvaartmaatschappij in geval van dood of verwonding van een passagier wordt verdubbeld. De ondertekening geschiedde na een bespreking, die drie weken heeft geduurd. De maximum aansprakelijkheid wordt nu gesteld op 250.000 goudfranken (NAF 31.385).

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

135 Stil ligt het wijde land te dromen in de lentezon. Alles ademt vrede en rust en toch sluipt een jakhals schielijk weg, als een donkere onooglijke stip, over een verre heuvelkam verschijnt en zich een ondeelbaar ogenblik aftekent tegen de blauwe lucht. De stip verdwijnt achter een terreinplooi om weer iets later, — groter nu — te voorschijn te komen. Een onduidelijk geroffel zwelt aan tot de cadans van paardenhoeven op een harde bodem. Zonlicht blikkert in een ijzeren lanspunt en uit de stofwolk maakt zich een zwaarbewapende ruiter los, gekleed als een Nomade. Een met een rode lap omwikkeld bundeltje pijlen houdt hij stijf tegen zich aan geklemd. Behendig stuurt hij zijn klein paardje tussen kuilen en oneffenheden door, terwijl hij af en toe zijn omgeving met scherpe oogjes opneemt. Haast onmerkbaar zwenkt de ruiter in Noordoostelijke richting naar een nauwe doorgang in het woud voor hem. Met onverminderde snelheid jaagt hij zijn paardje voort. De bomen glijden als schimmen langs hem heen en reeds nadert hij de rand van de smalle bosstrook, als iets, sneller dan zijn ros, tussen de stammen vandaan schiet. De kreet van pijn en ontsteltenis, die de krijger uitstoot, is zijn laatste...... Met onfeilbare zekerheid heeft de pijl haar doel getroffen. Het roodwollen bundeltje rolt traag tussen het gras... Snel treedt een aantal mannen tussen de bomen vandaan en terwijl twee van hen het dodelijk verschrikte paardje tot rust brengen, scharen de anderen zich rond de boogschutter, die thans met een grijns de pijlen uit de rode doek laat rollen. Aan zijn gordel schittert een groot breed zwaard. „De grote Khan zendt boodschappers uit met pijlenbundels, die met zijn forse gestalte en dikke rode baard wat uit de toon valt in dit gezelschap. „Hij wacht; zijn krijgers komen niet, zijn kamp blijft leeg.

Doch Tsacha's krijgsmacht wordt voortdurend groter. Ah, wonderlijk, nietwaar?" Rorik lacht onzeker en zijn ogen zwerven naar de stille gedaante in het gras, als de Nomade spinnend voortgaat: „Thans zal ook de derde boodschapper van de grote Khan zijn doel nimmer meer bereiken." Dan maakt hij een kort gebaar met zijn hoofd. „Te paard, oh voortreffelijken, mijn hart verlangt er naar, het kamp van de grote Khan met een klein bezoek te vereren."